

Finnish
Hearing, Recognizing, Acting On The Word Of God
60-0221

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

**Kuulla, tuntea, toimia
Jumalan Sanan mukaan**

Jeffersonville, IN, USA

21.2.1960

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

²⁷³ Voikoot he kuulla, jota he ovat valinneet saarnan kautta. Voikoot he tunnistaa, että juuri nuo Sanat, jotka he ovat kuulleet, ovat tuotu julki, ja, että he tunnistavat sen Kristukseksi! Ja voikoot he nyt toimia sen mukaan; vastaanottaa Se ja nousta jaloilleen antamaan todistuksen; ja mennä sisälle Jumalan Valtakuntaan, olemalla täytetyt Pyhällä hengellä.

²⁷⁴ Voikoot sairaat olla parantuneet. Voikoot ahdistetut olla parantuneet. Voikoon jokaisessa sydämessä oleva kaipaus täyttyä. Suo se, Kaikkivaltias Jumala.

²⁷⁵ Nyt pääanne kumarrettuina ja sydämenne avoinna, antakaa itsenne hetken rukoukseen; nyt juuri ennen kastetilaisuuden alkamista. Toinen kokous tulee olemaan tänä iltana.

²⁷⁶ Muistakaa, älkää antako tämän tilaisuuden mennä ohitsenne. Minä olen nyt ollut täällä kaksi ja puoli tuntia tai enemmänkin, yrittäen käyttää ajan Evankeliumin esille tuomiseen ja antaakseni sen teille. Sitten me tulemme aivan loppuun, täyttäen tuon tekstin aiheen: kuulla, tuntea, toimia. Älkää antako sen mennä päidenne ohitse. Te olette kuulleet Sen. Tunnistatteko te Hänen läsnäolonsa täällä? Tiedättekö te, että Se on Hän, joka kutsuu teitä? Silloin toimikaa Sen mukaan. Jumala olkoon kanssanne. Käyttäkää hetki rukoukseen.

²⁷⁷ Veli Neville, lopeta sinä rukouksella. [Veli Neville rukoilee: “Taivaallinen Isä, me olemme kiitolliset tänä aamuna Sanomasta, joka on tullut Sinun palvelijasi huulten kautta. Me haluaisimme Jumala, että Sinä auttaisit meitä olemaan tarpeeksi vilpittömiä ja tosissamme tunnistaaksemme tämän Taivaan lähettämän Sanomana.]

Kuulla, tuntea, toimia Jumalan Sanan mukaan

¹ Nyt näitä nauhoja, tästä kokouksesta tänä aamuna, ei myydä, se on vain Seurakuntaa varten tai jollekin, koska se koskee oppia. Ja tuolla ulkopuolisissa kokouksissa, se aiheuttaa sekaannusta, koska on tuskin kahta meistä, jotka näkevät silmästä silmään, mutta kaikesta huolimatta meidän tulisi olla sydäimestä sydämeen. Mutta nämä nauhat ovat meille täällä Tabernaakkelissa... Se on vain ystäviä varten, ja niin edelleen.

² Kumartakaamme nyt päämme hetken rukousta varten. Kuinka moni haluaisi tulla nyt muistetuksi, päidenne ollessa kumarrettuina? Sanokaa kohotetuin käsin: “Herra, minä olen tarpeessa tänään, ja minä tarvitsen Sinun armoasi”, mitä varten se sitten onkin.

³ Taivaallinen Isämme, me lähestymme Sinun armon Valtaistuintasi, koska meitä on pyydetty tekemään niin. Ja Sinun Poikasi ja meidän Pelastajamme sanoi meille, että jos me pyytäisimme mitä tahansa Sinulta Hänen Nimessänsä, niin se suotaisiin meille. Sen vuoksi, Herra, tietäen, että me elämme Hänen Tulemuksensa varjoissa, ja että me nyt olemme seisomassa Hänen armonsä varjoissa, niin silloin me haluamme pyytää, Herra, että Sinä Pyhän Hengen kautta valitsisit meille nuo asiat, joita meidän tulisi pyytää. Ja meistä tuntuu tänä aamuna, että se ei tulisi olemaan vastoin Sinun Sanaasi tai Sinun suurta vanhurskauttasi ja laupeuttasi ja armoasi, että jos me pyytäisimme, että meillä olisi erikoinen vierailu tänään Pyhältä Hengeltä, niin että Hän voisi tulla keskellemme ja erottaa sydäntemme ajatukset, paljastaa meille meidän heikot kohtamme, ja parantaa meidän sairautemme, ja pelastaa kadotetut, ja tehdä ihmiset valmiiksi Hänen Tulemustansa varten. Herra, kuule tämä rukous.

⁴ Nyt me tulemme lukemaan Sinun Sanaasi. Ja me rukoilemme, Herra, että Sinä meidän pyhäkoulu-opetuksessamme tänä aamuna toisit esiin lukemamme sisällön, ja paljastaisit sen meidän sydämилlemme. Koska me tulemme tänne vain yhdessä tarkoituksessa, ja se on tuntea Sinut paremmin. Me, jotka olemme kristittyjä, uskomme mukaan, haluamme tuntea Sinut paremmin. Nuo, jotka eivät vielä ole tulleet kristityiksi, tahtovat tuntea Sinut Pelastajanansa. Nuo, jotka ovat

sairaita, tahtovat tuntea Sinut Parantajanansa. Ja me rukoilemme, ettei kenenkään tulisi jättämään tätä rakennusta tyhjänä, vaan että jokainen pyyntö voisi olla täytetty kirjaimellisesti, ja että jokainen halu täyttyisi, ja jokainen henkilö olisi onnellinen ja lähtisi rakennuksesta sanoen, niin kuin nuo, jotka olivat Emmauksesta; “Eikö sydämemme palanutkin sisällämme, Hänen puhuessaan meille matkan varrella?” Sillä me pyydämme tätä Jeesuksen Nimessä. Aamen.

⁵ Nyt teille, jotka haluatte avata Kirjanne. Tavallisesti olen todennut, että evankelistisissa kokouksissa, antaa kahden- tai kolmenkymmenen minuutin hengellinen sanoma parhaan tuloksen, ja sen jälkeen alttarikutsu. Mutta koska tämä on pyhäkoulu, minä en halua tehdä sitä sillä tavalla tänä aamuna. Tunnen enemmänkin johdatusta käyttäen aikaa ja puhua Sanasta.

⁶ Jos jollakin on epämurkavaa, liian kylmää, niin teidän täytyy vain... Minun veljeni, hän on siellä rakennuksen takaosassa, kohottaa vain kätenne hänelle tällä tavalla, ja hän tulee säännöstelemään lämpöä. Me haluamme teidän tuntevan olonne miellyttäväksi ja hyväksi, ja kuuntelevan Sanoja. Sillä me uskomme Pyhän Hengen opettavan meille Jumalan Sanaa. Voitteko kaikki kuulla hyvin siellä takana? Jos voitte, niin kohottaisitteko kätenne. Se on hyvä.

⁷ Nyt haluan, että menette kanssani Kirjoituksiin, jotka minulla on kirjoitettuna tänne. Haluan, että menette ensin kanssani Roomalaiskirjeen 9. lukuun. Ja me haluamme lukea Kirjoituksen, alkaen Roomalaiskirje 9:11.

Sillä, kun lapset eivät vielä olleet syntyneet, eivätkä tehneet mitään hyvää tai pahaa, jotta Jumalan tarkoitus valinnan mukaisesti voisi pysyä, ei teoista, vaan hänestä, joka kutsuu; sanottiin hänelle: Vanhempi on palveleva nuorempaa.

Niin kuin on kirjoitettu: Jaakobia olen minä rakastanut, ja Eesauta olen minä vihannut.

⁸ Lisätköön Jumala siunauksensa tälle Kirjoituksen lukemiselle. Nyt aihe, taustaksi opetukselleni, minä haluan ottaa aiheeksi: *Kuulla, tuntea, toimia Jumalan Sanan mukaan*. Voisinko sanoa sen uudestaan: kuulla se, tuntea se, ja sitten toimia Jumalan Sanan mukaan.

²⁶⁹ Hän sanoi: “Mutta Minä tunsin tulevani heikoksi.” Ja Hän löysi tuon pienen naisen ja kertoi hänelle hänen verenvuodostansa, ja että hänen uskonsa oli parantanut hänet.

²⁷⁰ Ja Raamattu sanoo, että “Hän on yhä Ylipappi tänään, joka voi olla kosketettu meidän heikkoutemme tunnolla.” Kirjoitus sanoo: “Hän on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti.” Ja jos Hän on sama, ja tuo sama Ylipappi, silloin Hän tulee toimimaan samoin ja tekemään samoin.

²⁷¹ Ja voikoot ihmiset nähdä, että Hengellä täytetty Seurakunta on tulossa päähänsä. Kristus valmistautuu tulemaan ja ottamaan Seurakuntansa. Hänen viimeiset suuret merkkinsä, niin kuin oli Sodomian päivinä; kun Hän puhui, tunsu Saaran. Ja tiesi, että hänellä oli vaimo nimeltä Saara, ja Hän tiesi hänen nauravan siellä teltassa. Hän sanoi: “Se tulee olemaan merkki. Kun te näette sen, muistakaa, tuo sukupolvi ei katoa ennen kuin kaikki on täyttynyt.” Täällä se on. Me olemme lopussa.

²⁷² Suo Herra, että jokainen sairas henkilö täällä voisi tietää elävän Jeesuksen Kristuksen olevan läsnä. Voikoot nämä nenäliinat olla siunattuja jokaiselle sairaalle ruumiille, jolle ne menevät. Minä tuomitsen Perkeleen ihmisten puolesta. Minä ajan hänet ulos Jumalan Hengellä, uskossa, minä ajan jokaisen epäilyksen varjon ulos. Ja voikoon jokainen henkilö täällä, joka on määrätty iankaikkiseen Elämään, vastaanottaa Se tällä hetkellä. Voikoon jokainen taikausko, kaikki pienet maailman asiat, jokainen pieni paino olla asetettu syrjään, niin kuin Raamattu sanoo: “Pankaamme syrjään jokainen paino, ja synti, joka meidät niin helposti kietoo; että me voisimme juosta kestävinä kilpajuoksun, joka on asetettu eteemme; katsoen” (Mihin? Seurakuntaanko? Organisaatioonko?) “Meidän uskomme Alkajaan ja Päättäjään”, joka on täällä nyt, “Jeesukseen Kristukseen, Jumalan Poikaan.” Katsoen Häneen, joka... Meidän ei tarvitse ottaa sanoja, jotka tiedämme totuudeksi, vaan nuo Sanat on tehty todellisuudeksi meille tänä aamuna! Tuo sama Jeesus, joka kuoli, ei ole kuollut, Hän nousi ylös jälleen, ja kaksituhatta vuotta myöhemmin Hän on tuomassa Seurakuntansa päähän. Juudaksen henki työskentelee heidän keskuudessaan. Mutta voikoot he asettaa syrjään kaikki erilaiset opit, kaiken, juuri nyt, ja vastaanottaa Hänet.

²⁶² Kohotitko sinä kätesi? Olenko minä vieras sinulle? Ja sinä olet vieras minulle. Uskotko sinä, että Jumala tuntee sinut? Uskotko, että Hän voi kertoa minulle, mitä sinun sydämelläsi on? Sinä rukoilet jonkun puolesta. Se on isäsi, hänellä on sydänvika. Se on oikein. Ja sinä etsit Pyhän Hengen kastetta, NÄIN SANOO HERRA. Jos voit uskoa!

²⁶³ Entä tuo pieni rouva, jonka käsi on ylhäällä tällä tavalla? Uskotko sinä? Sinun vaivasi on tuo ihottuma kädessäsi, mutta sinä rukoilet lapsesi lapsen puolesta. Se on oikein. Tuo lapsi ei ole normaali. Se on totta, eikö olekin, rouva? Usko koko sydämelläsi sen puolesta. Minä sanoin "lapsi", hetkinen vain. Oi, siinä se on. Sinun pojallasi oli auto-onnettomuus; hän on rampautunut. Minä en tunne sinua, rouva, mutta se on totta. Jos se on oikein, kohota kätesi.

²⁶⁴ No niin. Kuka on täällä? Kuka Se on? Se en ole minä. Kuinka minä voisin tehdä sen? Älkää olko turtia Hengelle, hengellisille asioille. Jumala on täällä! Tuo Pyhä Henki, jota sinä haluat, uskotko sinä Sen nyt? Uskotko Sen nyt? Hyvä on, ota Se sitten vastaan nyt. Nyt on aika vastaanottaa Se. Usko koko sydämelläsi.

²⁶⁵ Te, jotka olette sairaita ja tarpeessa. Minä en voi parantaa. Kukaan mies ei voi parantaa. Minä en voi antaa Pyhää Henkeä. Mutta tuo Yksi, joka voi parantaa ja antaa Pyhän Hengen, Hän on täällä, Hän on Se, joka tekee sen.

²⁶⁶ Kumartakaa nyt päänne. Uskokaa juuri nyt, kun minä rukoulen teidän ja näiden nenäliinojen puolesta.

²⁶⁷ Taivaallinen Isämme, niin pitkälle kuin tiedän, minä kävin lävitse jokaisen vieraan, niin että aloin tuntea itseni liian heikoksi; tunsin johdatusta, että tämä ehkä on se aika, että valitut ovat nähneet. Voikoot joka ainoa heistä, jotka kutsuttiin, ja jotka Sinun Henkesi salli kutsua; jokin heidän uskossansa, joillakin heistä oli enemmän uskoa kuin he ajattelivat itsellään olevan. He vain alkoivat uskoa sydämissänsä.

²⁶⁸ Ja tuo nainen kosketti Hänen viittaansa erään kerran Hänen kulkiessaan ohitse, ja Hän kääntyi ympäri ja sanoi: "Kuka kosketti Minua?" Ja he sanoivat: "Kaikkihan koskettavat Sinua."

⁹ No niin, meille on täysin tuttua, meille, jotka tutkimme Kirjoituksia päivin ja öin, ja luemme sanomalehteä ja kuuntelemme uutisia, että tämä maailma nyt on kahden hengellisen voiman käsissä. Ja ne ovat molemmat uskonnollisia voimia. Ja minä uskon, että nämä suuret voimat ovat pian tulemassa huippuunsa. Ja molemmat näistä suurista voimista olivat edustettuina näissä Iisakin kahdessa pojassa. Kuinka Jumala, äärettömässä viisaudessaan, on ennalta antanut meille varjokuvan kaikista asioista; että me näiden asioiden kautta voisimme varmasti tietää, mitä edessämme on. Se on tehty niin selväksi, että Jumala ja Hänen Sanansa, ja luonto ja Hänen maailmankaikkeutensa, on niin täydellisesti asetettu yhteen, että jopa syntinen voi nähdä jotakin olevan tulossa tapahtumaan. Yhdelläkään ei ole mitään puolustusta.

¹⁰ Nyt me näemme näissä kahdessa pojassa, että he, ennen kuin he olivat edes syntyneet, olivat sodassa keskenänsä. Jopa, vaikka heidän neitsyt äitinsä... Sillä hän oli neitsyt, tuo kaunis Rebekka, joka meni naimisiin Jumalan lupauksen vanhurskaan siemenen, Iisakin kanssa; he olivat kaksi pyhitettyä, Hengellä täytettyä Jumalaan uskovaa, ennalta määrätty tuohon avioon, joka liitti heidät yhteen. Jumala tiesi sen ennalta. Ja kuinka sellainen asia saattoi tulla tuon yhden äidin kautta, tuosta yhdestä isästä? Yksi oli erittäin paha henkilö ja toinen erittäin hyvä henkilö; ja kuinka tuo hyvä henkilö näytti olevan paha, ja tuo paha henkilö näytti olevan hyvä.

¹¹ No niin, se on, se on aina ollut, ja tulee aina olemaan Jumalan ohjelma. Jumala. ei voi muuttaa ohjelmaansa. Hän on tehnyt ohjelmansa täydelliseksi, koska se on osa Hänestä.

¹² Eedenin Puutarhassa, synty oli niin kaunista, että se veti puoleensa Eevan, vanhurskaudesta pois syntiin. Ja samassa Puutarhassa, missä oli Elämän puu, siellä oli myöskin kuoleman puu.

¹³ Me tuntisimme sen tänään vastakohtaisuuksien lakina. Niin, että missä on hyvää, siellä on myös pahaa; missä on oikea, siellä on myös väärä. Ja me emme voi milloinkaan, huolimatta siitä minkälainen meidän elinympäristömme saattaa olla, olla kykenevät ravistelemaan itseämme eroon kummankaan läsnäolosta. Koska Paavali sanoi: "Kun minä haluan tehdä hyvää, silloin paha on läsnä." Syntinen ei koskaan kykene ravistautumaan eroon kristitystä, eikä kristitty syntisestä. Siellä

tulee aina olemaan todistaja oikeasta ja todistaja väärästä. Ja te teette oman valintanne. Teidän täytyy ottaa jompikumpi puoli.

¹⁴ Mutta noissa kahdessa pojassa, se on outoa tietää, että ennen kuin he olivat syntyneet, molemmat sama siemen Iisakista, joka oli lupaus. Meidän oppituntimme on nyt hieman pitkäkö, mutta minä haluan saada tarpeeksi taustaa sille, niin että te voitte nähdä tarkalleen, mistä minä puhun. Eesau oli ensimmäinen, joka syntyi. Ja me näemme, että he eivät ainoastaan tapelleet keskenään äitinsä kohdussa, vaan he taistelivat myöskin syntyessään, sillä Eesaun syntyessä, Jaakob piti häntä kiinni kantapäästä. Ja he ovat yhä taistelemassa.

¹⁵ Ja kuinka se voi tulla tuosta täydellisestä, puhtaasta, valitusta, pyhästä, pyhitetystä isästä tai äidistä? Niinpä se on perusta sille, että Jumala kutsuu valinnan kautta. Sen täytyy olla. Huolimatta siitä, kuinka hyviä teidän isänne tai äitinne olivat, kuinka mukavia he olivat, ja kuinka paljon teidän isänne ja äitinne olivat kristittyjä, se on yhä teille yksilöinä, teidän asemanne Jumalan edessä. Me opimme sen tästä, että nuo molemmat lapset olivat Jumalan valitsemasta ja kutsumasta isästä ja äidistä, neitsyt naisesta ja pyhästä miehestä, jonka siemenen kautta tuli Jeesus Kristus. Iisak oli syntynyt kuin kuolleesta. Hänen isällensä oli luvattu, että tämän siemenen, Iisakin kautta, koko maailma tulisi pelastumaan. Ja tuosta miehestä, jonka veri oli niin puhdasta, että Jumala ei antanut edes tuon filistealaisen koskettaa hänen äitiinsä, sen jälkeen, kun Aabraham oli antanut hänet hänelle. Jumala lähetti vitsauksen hänen huoneelleen, ja sanoi: "Sinä olet aivan yhtä hyvä kuin kuollut", koska hän piti hallussaan tuota puhdasta verta. Ja tuosta Rebekasta, vanhurskaasta, pyhästä, Jumalan-lähettämästä ja Jumalan-kutsumasta äidistä, ja tuosta pyhästä siemenestä, Iisakista, tuli esiin luopio ja uskovainen. Näettekö, niinpä se riippuu Jumalan kutsumisesta, Jumalan valinnasta.

¹⁶ Ja ennen kuin kumpainenkaan oli syntynyt, Jumala sanoi: "Minä rakastan Jaakobia ja vihaan Eesauta", ennen kuin kumpainenkaan oli syntynyt. Niinpä miltä meistä tulisi tuntua. Joku, jolle Jumala on puhunut ja kutsunut tulemaan Hänen pöytänsä, Hänen Kotiinsa, olemaan Hänen poikansa tai tyttärensä! Ei ole olemassa mitään niin suurta kuin se.

²⁵⁸ Näen Georgie Brucen istumassa siellä. Sinä olet aina yrittämässä löytää jotakin jollekin, Georgie. Sinä parannuit syövästä. Mielessäsi ei ole siitä mitään kysymystä. Tuona päivänä, jona sinä tulit tähän Tabernaakkeliin, ja kävelit ulos tuosta ovesta tuolla, Pyhä Henki tuli minun ylleni ja kertoi sinulle erään teon, josta kukaan maailmassa ei tiennyt paitsi sinä ja Jumala ja tuo toinen henkilö. Onko se oikein? Sinä uskot minua, eikö totta, Georgie? Sinulla on jotakin sydämelläsi, Georgie. Uskotko Jumalan voivan kertoa minulle, mitä sydämelläsi on?

Saisiko se loput teistä ihmisistä, jotka tunnette minut, uskomaan?

²⁵⁹ Minä tunnen Georgien, mutta hän ajattelee jotakin. Hänellä on kaksi ihmistä mielessään, jotka ovat kaukana täältä, joiden puolesta hän rukoilee. Molemmat heistä asuvat Corydonissa. Se on oikein. Sitten hänellä on eräs henkilö täällä, eräs mies, jonka puolesta hän rukoilee, ja joka on täällä sairaalassa. Ja sinä et niinkään rukoile hänen parantumisensa puolesta, vaan hänen sielunsa pelastumisen puolesta. Se on NÄIN SANOO HERRA. Se on oikein. Onko se oikein, Georgie? Se on tarkalleen oikein.

²⁶⁰ Jotkut siellä aivan takana kohottivat kätensä. Sinä, entä miten on sinun kanssasi? Kohotitko sinä kätesi osoitukseksi siitä, että olet vieras minulle? Tämä mies, joka istuu tässä katsellen minua, minä en tunne sinua. Uskotko sinä, että minä olen Jumalan profeetta, Jumalan palvelija? Uskotko sinä, mitä Pyhä Henki on sanonut... mitä minä olen sanonut olevan Totuus? Uskotko sinä Sen? Jos uskot, niin mene ja pyydä; se on ainoa asia, mitä voit tehdä, koska sinä kärsit syövästä. Se on oikein. Sinä et ole tästä kaupungista. Sinä olet New Albanyista. Se on oikein. Ja sinulla on syöpä. Jos tulet uskomaan koko sydämelläsi, sinä olet tuleva terveeksi. Tuletko vastaanottamaan sen? Kohota kätesi. Siunattu olkoon Herra!

²⁶¹ Uskon, että tuo nainen siellä valkoiselta näyttävä hattu päässään, kohotti kätensä, tuo värillinen rouva. Hyvä on. Ei ole vielä ollutkaan värillistä henkilöä. Uskotko sinä, rouva? Hyvä on, usko koko sydämelläsi. Sinulla on sydänvaiva, vatsavaiva ja komplikaatioita. Joku toi sinut tänne tänä aamuna. NÄIN SANOO HERRA. Se on totta, eikö olekin, rouva? Jos se on oikein, niin heiluta tuota nenäliinaa, joka on kädessäsi, niin että ihmiset tulevat näkemään sen. Minä en ole koskaan elämässäni nähnyt tuota naista.

²⁵⁰ Oletteko sairaita ja tarpeessa? Jos Jumala tulee paljastamaan minulle, kuten Hän teki tuolle naiselle kaivolla, ja kertomaan minulle, mikä teidän vaivanne on, tai jotakin teistä, josta te tiedätte, että minä en ole tietoinen, niin antaisiko se teille uskon uskoa Jumalaan? Antaisiko se teille lopuille uskon? Onko tämä ensimmäinen kerta, kun tapaamme? [Nainen sanoo: "Ei."] Hyvä on, sinä olet nähnyt minut aikaisemmin. Mutta minä olen vieras sinulle, onko se oikein? Hyvä on, voikoot Herra Jumala antaa sinulle mitä pyydät.

²⁵¹ No niin, onko se todellinen vai ei? Käyttäkää nyt älyllistä uskontoanne! Niin kuin Elia sanoi Karmelin vuorella: "Missä on Baal? Missä hän on? Herättäkää hänet." Jeesusta teidän ei tarvitse herättää. Hän on hereillä koko ajan. Hän on aina läsnä oleva, aina elävä, ja aina Kykenevä; Sama ellen, tänään ja iankaikkisesti. Aamen. Jumala, pysyy Jumalana.

²⁵² Uskotko, että sydänvaivasi tulee jättämään sinut ja sinä tulet terveeksi? Sinä et ole täältä. Mene takaisin Lexingtoniin ja kerro ihmisille, kuinka suuria asioita Herra on tehnyt sinulle.

²⁵³ Katsokaa, se menee ihmisten päiden ylitse, he eivät tule koskaan käsittämään sitä. Elävä Seurakunta tulee ottamaan sen nopeasti, ja tietää, että Pyhän Hengen Läsnäolo on täällä.

²⁵⁴ Joku täällä takana kohotti kätensä. Olitko se sinä, rouva? Uskotko Jumalan voivan kertoa minulle sinun vaivasi?

²⁵⁵ Tuo veli siellä, uskotko sinä, veli? Uskotko? Sitten tuo ihovaiva jättää sinut, ja sinä tulet olemaan kunnossa. Uskotko sinä sen? Sinä otat sen vastaan parantumisenasi? Kohota kätesi, jos vastaanotat sen. Hyvä on. Hän on vieras minulle. Sinä tiedät sen, Pat.

²⁵⁶ Eräs rouva siellä rukoilee, hän katsoi minua, sanoi olevansa vieras. Uskotko sinä, että korkea verenpaine on jättävä sinut? Se on oikein, eikö olekin? Kohota kätesi, jos se on oikein. Hyvä on, pidä usko Jumalaan.

Näettekö te mitä minä tarkoitan?

²⁵⁷ Entä miten on teidän ihmisten kanssa, jotka tunnette minut? Kohottaisitteko kätenne te, joilla on jotakin sydämellä. Katsokaa, niin monia. Minä en voi tehdä sitä; Sen vain täytyy tulla. Tiedättehän, kysymys on teidän uskostanne.

¹⁷ Näistä kahdesta pojasta, jos panemme merkille heidän luonteensa, yksi oli hengellinen mies, ja se oli Jaakob. Ja lihallinen mies oli Eesau. Mutta he olivat molemmat uskonnollisia. Ja tuo sama asia on ollut koko matkan kautta ajanjaksojen, lihallinen ja hengellinen.

¹⁸ Eesau edusti maallista miestä, luonnollista, uskonnollisuuteen taipuvaista miestä, mutta hän ei ollut koskaan kykenevä siihen, hän ei voinut tehdä sitä, hän ei kyennyt tekemään sitä. Hänessä ei ollut koskaan kykyä kiivetä maailman asioiden, lihallisten asioiden yläpuolelle.

¹⁹ Mutta Jaakobille oli vain niin helppoa tehdä se. Jaakobilla oli vain yksi tarkoitusperä, ja se oli, että hän kaipasi tuota esikoisuutta, huolimatta siitä, miten hän sen saisi, kunhan hän vain saisi sen.

²⁰ Ja tuo henki tuosta yhdestä syntymästä on yhä edustettuna maailmassa tänään, ja on tulossa kypsyiteensä nyt; tuo hengellinen uskovainen; ja tuo lihallinen mies, lihallinen uskovainen. Kukaan ei voisi sanoa etteivätkö he molemmat olleet uskonnollisia. Sitä he olivat. Ei sanottu, että yksi olisi palvellut "epäjumalaa" ja toinen "Jumalaa". He olivat molemmat jumalan palvelijoita.

²¹ Tarkatkaa nyt, mitä Kirjoitukset sanovat tästä aiheesta, sillä minä olen varma, että se tulee auttamaan teitä. Ymmärrätekö? No niin: "Ei jokainen, joka sanoo: 'Herra, Herra', ole menevä sisälle, vaan hän, joka tekee Minun Isäni tahdon, joka on Taivaassa."

²² Nyt, jos huomaatte, niin Jaakobilla oli yksi asia, jota hän halusi, koska Sanan mukaan siunaukset, ja hyvät asiat sisältyivät esikoisoikeuteen. Ja se oli Jaakobin tavoite, ainoa asia, mitä hänellä oli mielessään, oli "saada tuo esikoisoikeus". Ja Eesau halveksi sitä. Tuo, jolla se itse asiassa oli, halveksi sitä, tai hän häpesi sitä. Mutta Jaakob halusi sitä huolimatta siitä kuinka hän sen saisi, hän tahtoi sen.

²³ Sillä tavalla se on hengellisen uskovaisen kanssa tänään. Hän ei välitä, kuinka paljon hänelle nauretaan, kuinka paljon te teette pilaa hänestä, tai kuinka naurettavasti hänen täytyy toimia lihallisessa mielessä, hänen ainoa tavoitteensa on esikoisoikeus. Hän haluaa päästä Jumalan tykö, koska se on syntynyt hänessä. Hän ei voi auttaa sitä.

²⁴ Jaakob merkitsee "syrjäyttäjää" tai "pettäjää". Mutta sen jälkeen, kun hän oli tullut omistamaan esikoisoikeuden, hän oli muuttunut. Lihallinen

muuttui, ja sitten häntä kutsuttiin nimellä Israel, “prinssi Herran kanssa”, hän oli painiskellut Hänen kanssaan.

²⁵ Tämän päivän lihallinen uskovainen sanoo: “Oi, niin kauan kuin minä käyn seurakunnassa ja teen sitä, mikä on oikein, niin mitä eroa sillä on?” Se on Eesaun ryhmä. Hän tekee yhä pilaa ja halveksii esikoisoikeutta. Hän ei välitä siitä. Mutta Jaakob rakasti sitä.

²⁶ Ja hengellinen mies ja hengellinen nainen tänään, joka on valittu Jumalan ennalta määräämään tulemaan Iankaikkiseen Elämään, vaikka heidän täytyisi myydä kaikki, mitä heillä on, vaikka heidän täytyisi ottaa nimensä pois jokaisen kirkon kirjasta koko maassa, he yhä tahtovat tuon esikoisoikeuden. Se on ainoa asia, jolla on merkitystä heille: “Vain saada tuo esikoisoikeus”, siinä kaikki. Ei väliä kuinka, tai mille tasolle heidän täytyy tulla, jos heidän täytyy polvistua alttarille ja itkeä, boo-hoo, jos heidän täytyy juosta paikkojen lävitse ja mennä takaisin ja oikaista asiat, ja myydä, mitä heillä on tai antaa pois kaikki, mitä heillä on ja tulla pyhiinvaeltajiksi ja muukalaisiksi, niin sillä ei ole väliä, he tahtovat esikoisoikeuden. Se on kaikki, mistä he ovat kiinnostuneita, tuo esikoisoikeus. Älkää nyt syyttäkö siitä noita ihmisiä. He eivät voi sille mitään. He ovat ennalta määrätty siihen, valitut siihen.

²⁷ Ja sitten me näemme nämä kaksi, lihalliset ja hengelliset ihmiset. Sillä tavalla se aina tapahtuu. Sillä tavalla se on tänään. Se on aina ollut sillä tavalla.

²⁸ Kain ja Aabel, Eedenin Puutarhassa. Kun Eeden oli luotu, siellä oli kaksi puuta ihmisen valittavana. Ottaa yksi, hänellä olisi viisaus; ottaa toinen, hänellä olisi Elämä. Siellä oli kaksi poikaa, Kain ja Aabel, ja molemmat olivat uskonnollisia. Yksi heistä kaipasi Iankaikkista Elämää, ja uskon kautta hän uhrasi Jumalalle paremman uhrin kuin Kain. Se on täydellinen esikuva tämän päivän seurakunnista; luonnollisesta seurakunnasta, ja hengellisestä seurakunnasta. Eikä ole mitään epäilystä siitä, että minä olen juuri nyt puhumassa noille molemmille ihmisluokille, ja ehkä nauhoilla minä tulen puhumaan kymmenille tuhansille heistä.

²⁹ Mutta katsokaahan. Luonnollinen seurakunta, se on ainoastaan lihallinen seurakunta. He eivät ole milloinkaan kykenevät pääsemään tuon pikku asian yläpuolelle: “Minä olen liittynyt seurakuntaan. Jos minä käyn kirkossa, ja jos teen parhaani mitä osaan, niin se on kaikki,

on ollenkaan mitään toivoa, Herra, käännä se tänään. Olkoon tämä tuo hetki.

²⁴⁶ Ja nämä miehet täällä, Herra, oi Jumala, ole armollinen heille. Monet heistä yhä vaeltavat maailman asioissa, yhä kaivaten ja nauttien maailman asioista, synnistä, tupakoimisesta, juomisesta, he ottavat seuraryypyyjä ja sen lisäksi hieman olutta, tai jotakin senkaltaista, tai he himoitsevat ja ripustavat seinille saastaisesti pukeutuneiden nuorten naisten kuvia. Ja nuo ruumiit, joita he katselevat kaduilla, niin että he melkein ajavat ihmisten päälle katsoessaan heitä, (kutsuen itseänsä kristityiksi), ja tietäen, että tuo muodokas naisen ruumis voi ehkä kahdenkymmenen neljän tunnin kuluttua olla mätänemässä jossakin haudassa, matojen ryömiessä hänen hyvin muodostuneen ruumiinsa lävitse, hänen sielunsa ollessa Perkeleen helvetissä, sen tavan vuoksi miten hän eli. Ja yhä he panevat pienet maalatut huulensa suppuun ja tirskevat ja nauravat sitä.

²⁴⁷ Jumala, ole armollinen noille ihmisille. Oi Herra, älä anna heidän olla kadotettuja. Ole hyvä ja anna armosi ja lähetä laupeutesi. Anna se jokaiselle heistä, Herra. Sinä olet ainoa, joka voi antaa tämän siunauksen. Ja jos Sinä olet kutsunut heidät Iankaikkiseen Elämään, niin voikoot heidän sydämensä avautua, ja voikoot he panna syrjään kaiken tänä aamuna, ja sitten he tulevat saamaan sen. Suo se. Isä.

²⁴⁸ Ja nyt, voikoot Pyhä Henki tulla tähän kokoukseen sairaiden ja ahdistettujen vuoksi, ja antaa ihmisten nähdä, että tämä Sanoma, joka on saarnattu tänä aamuna, ja että Tulemus ja kaikki on lopussa, ja Jeesus työskentelee Seurakunnassansa. Ja tapahtukoon se juuri nyt, Herra, että Sinä otat nämä ihmiset käsiisi. Ja kun he näkevät Pyhän Hengen työskentelevän, liikkuvan ihmisten keskuudessa, niin voikoot se vahvistaa sen Sanoman, jonka minä olen saarnannut, että me olemme lopun ajassa. Ja voikoot he kuulla! Ja voikoot he tuntea, että se on sama Jeesus, joka teki samoin Hänen päivinensä, ja täällä Hän tekee sen Seurakuntansa kautta viimeisessä päivässä. Ja voikoot he sitten toimia, antamalla elämänsä ja ruumiinsa ja sielunsa ja henkensä Hänelle. Minä annan heidät Sinulle, Herra, Jeesuksen Nimessä.

²⁴⁹ Nyt ihmisille täällä, minä lähetin Billyn tänä aamuna antamaan rukoukskortteja. Hän... [Tyhjä kohta nauhassa.]

kutsuu sinua? Älkää kääntäkö sille selkäänne! “Sillä, jos te olitte kerran valistettu, ja teillä oli tilaisuus, ja hylkäisitte sen viimeisen kerran, silloin ei ole enää uhria synnin edestä.” Älkää olko Eesaun kaltaisia.

²⁴² Olkaa kuten Jaakob, välittämättä mitään siitä, mitä se tulee maksamaan. Jos se maksaa teille kotinne tai työnne, jos se maksaa teidän miehenne tai vaimonne, jos se maksaa teidän lapsenne tai mitä tahansa, hankkikaa esikoisoikeus! Se on ainoa, josta on hyötyä. Ja jos te tunnette sillä tavalla sitä kohtaan tänä aamuna, ja haluaisitte omistaa tämän esikoisoikeuden, niin minä en voi antaa sitä teille; mutta Jumala voi, ja Hän on Se, joka on nyt puhumassa teille. Ettekö kohottaisi kättänne ja sanoisi: “Rukoile puolestani, veli Branham. Minä haluan tuon esikoisoikeuden.” Jumala siunatkoon teitä, kaikkialla yli salin. “Tuon esikoisoikeuden minä haluan.”

²⁴³ Taivaallinen Isämme, minä kiitan Sinua, kaikkein Ylhäisin ja Pyhä Jumala, kaikesta hyvyydestäsi ja laupeudestasi ihmisen poikia ja tyttöjä kohtaan. Me käsitämme olevamme lopun ajassa, mikään ei voi jatkaa paljon pidempään. Me vain odotamme laina-ajassa; kuten se oli Nooan päivinä, Jumalan kärsivällisyyden aikana, kun arkkia valmistettiin, jossa ainoastaan kahdeksan sielua pelastui. Sinä sanoit: “Niin tulee olemaan Ihmisen Pojan tulemuksessa.” Jumala on kärsivällinen ja haluaa, ettei kukaan kuolisi, vaan, että kaikki voisivat tulla katumukseen.”

²⁴⁴ Ja tänään tässä rakennuksessa ovat miehet ja naiset, pojat ja tytöt, nuoret ja vanhat, kohottaneet kätensä sanoen: “Siellä on jotakin, joka vetää minua.” Oi Jumala, älkööt he voiko hylätä sitä. Voikoot he myydä kouluopetuksensa ja kaiken, mitä heillä on! Tuon miehen tavalla, joka löysi tuon suuren helmen; se oli huomattava, suuri helmi, se oli suurin helmi, ja hän myi kaikki pienemmät, voidakseen ostaa tämän huomattavan ja suuren helmen. Voikoot he myydä kaiken, mitä heillä on maailmasta tänä aamuna, kaiken maailman suosion.

²⁴⁵ Nämä naiset, jotka istuvat täällä, Herra, monet heistä ovat kuulleet Evankeliumia saarnattavan niin monta kertaa, ja yhä he kahlaavat suoraan maailmaan, ja pukeutuvat maailman muodin mukaisesti kuin maailma, ja käyvät kutsuilla ja tekevät asioita, joita maailma tekee, ollen osalliset maailmallisiin asioihin ja toimivat kuten maailma, ja käyttävät maailman asioita. Oi Jumala, voikoot he hävetä tänä aamuna! Jos heissä

mitä Jumala vaatii.” No niin, se on sama asia, jonka Kain teki. Hän meni ja valmisti alttarin, hän valmisti uhrin ja toi maan hedelmistä, sanoen: “Tässä se on, Jumala. Se on parasta mitä minulla on. Ota se tai jätä se.” Se on se tapa, miten lihallinen uskovainen uskoo tänään. “Herra, minä tulen menemään seurakuntaan. Minä tulen liittymään parhaaseen ryhmään, minkä voin löytää. Minä tulen maksamaan kymmenykseni ja tekemään sitä, mikä on oikein. Tässä on parasta, mitä voin tehdä. Minä tulen auttamaan leskeä ja ostan hänelle polttopuita. Minä tulen antamaan lapsille joitakin vaatteita.” Ne ovat kaikki hyviä asioita, eikä niitä vastaan ole mitään sanottavaa. “Mutta siinä kaikki. Jos Sinä haluat sen, niin ota se; jos Sinä et halua sitä, niin Sinun ei tarvitse ottaa sitä.” Sellainen on tämän päivän lihallisen seurakunnan asenne.

³⁰ Mutta hengellinen seurakunta! Aabel, ilmestyksellä, armosta hän näki kaiken sen ohitse, ja uskon kautta hän uhrasi Jumalalle paremman uhrin kuin Kain. Ja Jumala todisti, että hän oli vanhurskas.

³¹ Tuo sama asia tapahtui Ismaelissa ja Iisakissa. Yksi oli lihasta ja toinen Hengestä. Yksi orjanaisesta; toinen vapaasta naisesta.

³² Sama tapahtui Israelille ja Mooabille, noiden kahden suuren seurakunnan tullessa yhteen. Kun Israel, hengellinen seurakunta, Jaakobin ihmiset, olivat matkalla ja halusivat mennä heille luvattuun maahan; he kohtasivat Eesaun kansan, Mooabin, voimallisen seurakunnan. Ja tuo suuri seurakunnan johtaja, Bileam, tuli sinne kirotakseen veljensä, mutta hän tuli näkemään, ettei hän voinut kirotta veljeänsä. Hän epäonnistui, silmiensä sokeuden vuoksi näkemään ennalta määrättyä suunnitelmaa ja näkemään Jumalan Sanaa.

³³ Ensiksi, usko tulee kuulemisella, Jumalan Sanasta kuulemisella. Sitten uskovainen kuulee Sen, ja tunnistaa Sen, ja toimii Sen mukaan. Lihallinen mies tulee kuulemaan Sen, Sen äänen, mutta hän ei koskaan... Kuulla merkitsee “ymmärtää” Se. Katsoa, on katsoa jotakin, mutta nähdä se, on “ymmärtää” se. “Ellei mies ole uudestisyntynyt, hän ei voi nähdä, tai ymmärtää Jumalan Valtakuntaa.”

³⁴ No niin, tässä tulee Israel, Jumalan lupauksen kanssa, että he ovat matkalla luvattuun maahan. Mooab ei ollut uskomattomia, he uskoivat samaan Jumalaan, joka Israelilla oli, hän tuli yrittäen kirotta veljeänsä, koska hän sanoi, että hänen veljensä varmastikin oli epävanhurskas, sillä

hän oli tehnyt paljon pahoja asioita. Mutta katsokaahan, hän epäonnistui näkemään valintaa.

³⁵ Sama asia Eesaun ja Jaakobin kanssa! Eesau näytti olevan parempi mies. Hän asettui aloilleen ja teki hyväntekeväisyyttä. Hän huolehti vanhasta sokeasta isästään, metsästi hänelle kauriita ja piti huolta hänestä, ja oli hyvä poika. On monia asioita, joita lihalliset uskovaiset tekevät uskonnon nimissä, auttavia yhdistyksiä, ja maksavat ihmisten sairaalalaskuja ja uskonnollisia asioita. Mutta se ei ole se, mistä minä puhun.

³⁶ Mooab oli hyvä, suuri kansa, hänen veljensä. Ja Jaakob oli tehnyt kaikenlaista, hän oli ollut luopio; mutta yhä hänellä oli yksi asia saavutettavana, omistaa tuo lupaus, tuo esikoisoikeus. Tässä tulivat Israel, Jaakobin lapset, saman tavoitteen kanssa. Kumpi nyt tulisi olemaan oikeassa?

³⁷ Bileam rakensi seitsemän alttaria; Israelissa oli seitsemän alttaria. Bileam uhraisi seitsemän uhria puhtaista eläimistä; Israel uhraisi seitsemän uhria puhtaista eläimistä. Niin pitkälle kuin oli kysymys rituaalisesti, Mooab oli aivan yhtä uskonnollinen kuin Israelkin. Eesau oli aivan yhtä uskonnollinen kuin Jaakob oli, ja Kain aivan yhtä uskonnollinen kuin Aabel oli. Mutta valinta on se, mikä pitää!

³⁸ Kuinka sokeita! Kuinka sokeata Eesaun lapsilta, hengellisesti puhuen, nuo mooabilaiset katsoivat Israelia ja sanoivat: “Katsokaa heitä, he eivät ole kirkkokunta. He ovat joukko luopioita. He asuvat teltoissa. Ja me olemme suuri kansakunta. He ovat tehneet pahaa, eikä heillä ole mitään organisaatiota keskuudessaan. He vain kuljeskelevat ympäri, seuraten profeettaa.” Mutta he epäonnistuivat näkemään Vaskikäärmettä ja lyötyä Kalliota kulkemassa heidän edellään. Hän epäonnistui näkemään tuota uloskutsuttua, valittua joukkoa, jotka olivat seuraamassa tuota Jumalalta tullutta Jumallista määräystä luvattuun maahan.

³⁹ Sillä tavalla se on tänään. He sanovat: “Se on joukko pyhiä kieriskelijöitä. Se on ihmisjoukko, joka on sellainen tai tällainen.” Mutta he epäonnistuvat näkemään, että se seuraa Jumalan Sanan ohjeita.

⁴⁰ Israel oli matkallaan luvattuun maahan. Jumala, Sanassansa, oli antanut lupauksen.

amerikkalaisista pojista ja tytöistä? Mikä tekee sinut niin paljon erilaiseksi, ja kuitenkin te kaikki sanotte olevanne ‘kristittyjä’?”

Tuo poika sanoi: “Herra, näetkö minne päin tuo aurinko on laskemassa?” Hän sanoi: “Kyllä näen.”

²³⁷ Hän sanoi: “Siellä valtameren takana, eräässä Uuden Englannin osavaltiossa on eräs määrätty kaupunki, ja siellä eräässä määrättyssä talossa tuossa kaupungissa on eräs määrätty tyttö, jolle olen luvannut elää uskollisena. Kaikki, mitä on mielessäni, on saada koulutus taiteilijaksi ja palata takaisin tuon tytön luo, joka elää uskollisena minulle.”

Hän sanoi: “Siksi elän niin kuin elän.”

²³⁸ Oi, veli, sisar, te saatatte ihmetellä, miksi me emme välitä siitä, miksi he kutsuvat meitä. Minä en välitä, mitä he sanovat.

²³⁹ Olin eräänä päivänä San Juanissa, Puerto Ricossa, seisoin siellä Fredin kanssa katselemassa merelle, ja huomasimme, kuinka siellä oli koralliriutta, ja suuret aallot murtuivat siihen noin puoli mailia merellä. Siellä käveli flamingoja puutarhassa ja niin edelleen. Hän sanoi: “Veli Branham, Tämä on kuin Taivas.”

²⁴⁰ Minä sanoin. “Mutta meri tulee olemaan siellä vaiti, veli.” Minä sanoin: “Suoraan meren takana, siellä jossakin on eräs määrätty Paikka nimeltä Taivas, ja siellä Taivaassa on eräs, jonka nimi on Jeesus, ja eräänä päivänä Hän otti kaikki minun syntini pois, ja minä lupasin Hänelle, että tulisin elämään uskollisena Hänelle ja tekisin kaikki, mitä Hän haluaisi minun tekevän. Siksi en häpeä Hänen Evankeliumiansa, joka on Jumalan Voima pelastukseksi.” Se saa kristityn elämään erilaisella tavalla. Hän on erilainen, koska hänellä on Jotakin, jonka vuoksi elää erilaisella tavalla. Kumartakaamme päämme nyt hetkeksi.

²⁴¹ Masentunut ystäväni, onko sinulla tänä aamuna jotakin erilaista, jonka vuoksi elää? Jotakin tuomaan sinut ulos maailmasta, ja joka merkitsee sinulle enemmän kuin koko maailma, se on elää Kristukselle? Jos sinulla ei ole sitä, niin miksi et vastaanottaisi sitä nyt. Älä mene vain kirkkoon ja sano: “Minä haluan olla hyvä henkilö.” Älä tee sitä. Sinä haluat olla kristitty. Jos on jotakin, mikä on aina sydämessäsi sanonut sinulle: “En ole oikein, mutta haluan olla oikein.” Sinä olet aina kaivannut olla jotakin, jota et nyt ole, etkö tiedä, että se on Jumala, joka

²³¹ Se muistuttaa minua eräästä nuoresta miehestä, taiteilijasta, joka meni Roomaan opiskelemaan taiteilijaksi. He panivat hänet merkille, koska hän oli niin paljon erilainen kuin kaikki muut amerikkalaiset pojat ja tytöt, ja kaikki muut, jotka muualta maailmasta menivät sinne ollakseen taiteilijoita. Tämä yksi nuori mies oli silmiinpistävä. Hän oli hieno mies. Ja he huomasivat sen. Heillä oli siellä suuria kutsuja, niin kuin he tekevät Roomassa, ja he menivät sinne ja olivat niin juovuksissa kuin vain voi olla.

²³² Minä olen itse ollut siellä ja nähnyt sen; sitä näkee siellä kaduilla, miehiä ja naisia. Jopa puistoissa heillä on seksuaalisia toimintoja, aivan avoimesti, eivätkä he kiinnitä siihen mitään huomiota; samoin kuin Englannissakin ja muualla. Ei se ole sen pahempaa kuin täälläkään. Se on aivan sama asia täällä, suunnilleen yhtä pahaa; he vain peittävät sen hieman paremmin täällä, poliisien ja muiden asioiden vuoksi. Mutta se on aivan yhtä hirvittävää!

²³³ No niin, tämä nuori mies, hän piti itsensä poissa kaikesta siitä. Kun he menivät kutsuillensa, hän antoi heidän mennä, sillä hän oli opiskelemassa taiteilijaksi. Niinpä yhtenä päivänä eräs vanha vahtimestari, joka oli kristitty ja huolehti siellä taidegalleriasta, sanoi hänelle: “Menkäämme pienelle kävelyille, poikani. Menkäämme kävelyille, minä haluan puhua sinulle hetken.” Hän sanoi: “Hyvä on.”

²³⁴ Niin he sitten menivät, kävellen ylös mäkeä, molemmilla kädet selkänsä takana. Aurinko oli laskemassa. Ja niin tuo vanha mies sanoi tuolle nuorelle taiteilijalle: “Poikani, sinähän olet amerikkalainen.” Hän sanoi: “Kyllä olen.”

²³⁵ Hän sanoi: “Sinä olet tullut tänne opiskelemaan taidetta, ja minä oletan, että tähtäimessäsi on elämän työ taiteilijana.”

Hän vastasi, “Se on suunnitelmani, herra.”

Hän sanoi: “Minä käsitän, että sinä olet kristitty.”

Hän sanoi: “Kyllä, minä olen kristitty.”

²³⁶ Tuo vahtimestari sanoi: “On yksi asia, jota haluaisin kysyä sinulta. Minä olen kysynyt näiltä toisilta, ja he sanovat myös olevansa kristittyjä.” Hän kysyi: “Mikä tekee sinut niin erilaiseksi näistä muista

⁴¹ Syy miksi Jaakob mistään välittämättä halusi itselleen tuon esikoisoikeuden, oli se, että hän tiesi esikoisoikeuden omaavan siunaukset; se omasi elämän. Hän ei välittänyt, miten se tuli, kunhan hän vain sai sen. Se oli pääasia. Millä tasolla se tuli, sillä ei ollut väliä. Hän halusi sen, ja hänen täytyi saada se. Ja hän sai sen. “Siunattuja ovat he, jotka isoavat ja janoavat vanhurskautta, he tulevat täytetyiksi.” Hän halusi sitä, ja hän vastaanotti sen.

⁴² Israel oli matkallaan luvattuun maahan. Huolimatta siitä, kuinka monia mooabilaisia ja kirouksia he yrittivät panna heidän ylleen, he menivät suoraan luvattuun maahan.

⁴³ Ja tänään te ette tule koskaan... Huolimatta siitä, kuinka monia lakeja he asettavat, kuinka monia syytöksiä, kuinka monia vainoja, kuinka monia pahoja asioita he sanovat, kuinka monta kertaa he kutsuvat heitä “pyhäksi kieriskelijäksi”, kuinka monta kertaa he sanovat noita pahoja asioita, Seurakunta tulee kulkemaan eteenpäin, sen täytyy. Se pysyy Jumalan Sanassa.

⁴⁴ Erään kerran kaksi kuningasta tuli yhteen. Yksi heistä oli Ahab, joka oli paha, ja toinen oli Joosafat; hengellinen ja lihallinen seurakunta.

⁴⁵ Ahab oli rajalinja-uskovainen. Hänellä oli profeettoja. He eivät olleet jumalankieltäjiä. He eivät olleet epäjumalan palvojia. He olivat israelilaisia profeettoja, mutta he olivat kokonaan Ahabin, tuon kuninkaan opettamia, ruokkimia ja vaatettamia. Se oli kuin tullut paikalle, että heillä oli kaikki poliittinen valta takanaan.

⁴⁶ Joosafat tuli ja liittoutui heidän kanssaan, mikä oli väärin.

⁴⁷ Teidän ei tulisi koskaan liittyä yhteen uskomattomien kanssa. Heidän ei tulisi koskaan millään muotoa koskaan panna nimiämme seurakuntien kirjoihin, jotka eivät usko täyttää Evankeliumia. Ei koskaan! Te tulette joutumaan vaikeuksiin.

⁴⁸ Ja nuo joutuivat vaikeuksiin. Ja tämä vanhurskas mies sanoi: “Eikö meidän tulisi kysyä neuvoa Herralta ensin, nähdäksemme, jos meidän tulisi mennä Ramoth-Gileadiin?”

⁴⁹ Katsokaa nyt kuinka täydelliseltä tuo asetelma näytti. “Me omistamme Ramoth-Gileadin. Se on meidän omaisuuttamme ja syyrialaiset ovat ottaneet sen elävältä Jumalalta. Eikö meidän tulisi

mennä ja ottaa haltuumme tuota maata?” Ja hän piti niin kauniin ja niin laillisen puheen, ja niin vanhurskaan puheen, että Joosafat lopulta lankesi siihen!

⁵⁰ Ja tänään, mies voi seistä saarnastuolissa sellaisen viisauden, puhetaidon ja koulutuksen kanssa, että he voivat selittää Pyhän Hengen voiman pois Raamatusta. He voivat selittää pois Jumalallisen parantumisen, he voivat selittää kielillä puhumiset ja tulkitsemiset, he voivat selittää Pyhän Hengen kasteen kuuluvaksi toiselle päivälle.

⁵¹ Mutta Jumalan valitsema mies... “Minun lampaani tuntevat Minun Ääneni.” Jos teillä on Jumalan valinta yllänne, se ei tule koskaan kompastuttamaan teitä.

⁵² Joosafat, tuo vanhurskas kuningas sanoi: “Eikö ole profeettaa, niin että voisimme kysyä neuvoa Herralta?” Ahab oli menossa ilman sitä.

⁵³ Sillä tavalla lihallinen seurakunta tekee tänään. Oi, heillä on seminaarit täynnä saarnaajia, suuria miehiä, suuria professoreja, järjestäjiä, älyniekkoja, jotka menevät pitkälle hengellisen seurakunnan älykkyyden ohitse.

⁵⁴ Katsokaa luonnollista seurakuntaa Nooan päivinä. Mitä he olivat? Tiedemiehiä, rakentajia, älykkäitä miehiä. Mutta valitut, Eenok ja Nooa, olivat lammaspaimenia, maanviljelijöitä, nöyriä ja kouluttamattomia, ei mitenkään erityisen älykkäitä, mutta he tunsivat Jumalansa; jokin heissä, liikkui, kutsui. Me tulemme menemään siihen hetken kuluttua.

No niin, niinpä Joosafat sanoi: “Eikö olisi profeettaa?”

⁵⁵ Tietenkin lihallisella on heitä. “Tietenkin meillä on. Minulla on seminaari täällä, ja se on täynnä heitä.”

⁵⁶ Hän toi heitä sinne neljäsataa. Eivätkä he olleet mitään jumalankieltäjiä. He olivat Jehova-Jumalan palvojia. He tulivat ja sanoivat: “Antakaa meille vähän aikaa, ja me tulemme profetoimaan.” Ja niin he kaikki tulivat yhteen. Ja he tulivat takaisin Herran Sanan kanssa, ja he sanoivat: “NÄIN SANOO HERRA!” He olivat israelilaisia profeettoja. “NÄIN SANOO HERRA! Menkää. Herra on kanssanne. Te tulette ottamaan Ramoth-Gileadin, koska se tosiasiaa kuuluu Israelille.” Ja yksi päämiehistä teki itsellensä kaksi valtavan suurta

nuo kaksi yhdessä, työskennellen yhdessä. “Kuka kykenisi sotimaan petoa vastaan, tai pedon kuvaa vastaan?” Tietenkään ei kukaan. Kuinka voisimmekaan puhua siitä monia tunteja!

²²⁷ Sallikaa minun nyt sanoa tämä teille, ja sitten onkin aika lopettaa. Minä sanoin teille, että se ottaisi pitkän aikaa. Tunnen oloni niin jännittyneeksi. Kun Jumala sanoi nämä asiat, Hän sanoi: “Kerro heille! Puhu se! Älä pysy enää vaiti pidempään. Näytä se heille! Jos he eivät vastaanota sitä, silloin veri ei ole sinun käsissäsi.” Tuo hetki on täällä. Tuo aika, se on kaikki tulossa loppuun.

²²⁸ Maailma on lopussansa. Se ei voi kestää enempää. Sota on lopussansa, teillä ei voi enää olla sotaa. Jos teillä on sota; antaa vain ensimmäisen vetää liipaisimesta, siinä kaikki. Poliitikka, se on mädäntynyt ja lahjottua.

²²⁹ Seurakuntamaailma, metodistit, baptistit, presbyterit, helluntailaiset. Se on sika mutakuoppaansa ja koira oksennuksellensa. Totta joka ainoa niistä! Ja kaikesta tuosta turmeluksesta Jumala kutsuu ulos Seurakunnan, joka on valittu. Aivan tarkalleen. Eesaun ryhmä, he sanovat: “Me olemme seurakunta!” Minä en epäile sitä. Iisak oli myöskin Eesaun isä, ja Jaakob oli hänen veljensä. Mutta yhdellä oli halu saada esikoisoikeus; toinen vihasi sitä. Yksi kuuli, tunsu, ja toimi; toinen sanoi: “Mitä sillä on väliä niin kauan kuin käyn kirkossa ja teen sitä, mikä on oikein?” Siinä se on teille.

²³⁰ Minä sanoisin sitten tämän lopettaessani, vielä tämä yksi huomautus. Tuolla todellisella Seurakunnalla on nyt niin paljon elääkseen. Oi, sen tulisi olla niin riemukasta aikaa todelliselle Seurakunnalle, todelliselle, valitulle Seurakunnalle, kun te tiedätte sydämessänne, että olette siirtyneet kuolemasta Elämään. Kun te katsotte itseänne ja näette sen, kun te tarkkaatte elämänne ja näette, että kaikki maailman asiat ovat hävinneet pois, ja että te olette tulleet uudeksi luomukseksi. Nyt, kun lopetamme, kuunnelkaa tarkasti. Te tiedätte siirtyneenne kuolemasta Elämään, teidän elämänne todistaa sen: “Heidän hedelmistään te tunnette heidät.” Teidän koko tavoitteenne on Kristus. Te odotatte Häntä tulevaksi millä hetkellä tahansa. Te vaellatte Hengessä, te rakastatte Häntä. Te näette Hänen työskentelevän teidän kauttanne. Se ei ole mitään, mitä te haluaisitte tehdä, mutta Hän vain tekee sen itse. Oi, mikä aika!

²²⁰ Hän sanoi: “Mutta, veli Branham, minä en koskaan ajatellut sitä.” Katsokaahan, siinä se on teille.

²²¹ Näettekö, me olemme lopussa. Lihallinen maailma, lihallinen seurakunta, se on lopussansa. Tarkatkaa, kuinka ne menevät kirkkojen liittoutumaan, Yhdistyneet veljet liittyivät heihin, helluntailaiset ovat siellä. Kaikki loput heistä organisoivat itsensä. Katsokaahan, te olitte noissa kanaanilaisissa, ne ovat koko matkan olleet nuo Eesaun henget, hyvin uskonnollisia, ja yhdistäneet itsensä maailman kanssa, ilman hengellistä ymmärrystä, kykenemättä voittamaan, Jumala ei ole valinnut heitä olemaan uloskutsuttuja ja erotettuja.

²²² Oi, jos minä vain voisin tehdä sen tunnetuksi, kunpa vain voisin antaa sen heille jollakin tavalla! He eivät näe sitä. Heillä on silmät eivätkä voi nähdä, korvat eivätkä voi kuulla. Oi, miksi me olemme niin hidasjarkisia Hengessä? Kuunnelkaa nyt tätä. Kaikki on lopussa.

²²³ Ja hengellinen seurakunta on lopussansa, Se on tulossa loppuun. Oi Jumala! Katsokaa taaksepäin, kun Se alkoi Lutherin kanssa. Sitten Wesley'n kanssa tuli pyhitys. Sitten Helluntain kanssa, Pyhä Henki. Ja nyt lopun ajassa, Kristuksen Henki on niin Seurakunnassa, että Se tekee samoja tekoja, joita Hän teki, Se on palannut jälleen Päähänsä; ja valmiina Seurakunnan ja Kristuksen yhdistämistä varten, ja Herran Jeesuksen Tulemukseen ja kuolleiden ylösnousemiseen. Me olemme lopun ajassa. Jeesus sanoi niin: “Niin kuin oli Sodoman päivinä, niin on oleva Ihmisen Pojan tulemuksessa.” Ymmärrätekö te sitä?

²²⁴ Katsokaa lihallista seurakuntaa. Katsokaa, minne he ovat menossa, kauemmaksi ja kauemmaksi pois.

²²⁵ Katsokaa Hengellä täytettyä Seurakuntaa, kuinka se ravistelee pois itsestänsä kaikki pienet mielettömyydet, kasvaen Hengessä, (vähemmistönä, tietystikin), kasvaen Hengessä, kunnes Se on tullut sille paikalle, missä Pyhä Henki liikkuu suoraan Sen lävitse, tehden tien Sille, valmiina vastaanottamaan Herransa. Seurakunta on valmiina vastaanottamaan Herransa.

²²⁶ Ja loput heistä ovat organisoituneet, menen takaisin maailmaan, erottautuen pois, menen tuohon suureen yhdistymään, jonka päällä on katolisuus. “Ja pedolle muodostettiin kuva.” Kuva, se on “jotakin sen kaltaista”. Kirkkojen yhteenliittymä muodostettuna katolisuuden kanssa,

rauta-sarvea, esikuvaksi, ja alkoi puskea niillä, sanoen: “Tällä sinä tulet työntämään syyrialaiset ulos Ramoth-Gileadista.”

⁵⁷ Mutta Joosafat, jokin hänen sisällänsä... Oi, toivon, että Jumala saa tämän teidän sydämilleenne. Se ei ole mitään, mihin te voitte kouluttaa itsenne, se ei ole mitään, mihin te voitte lukea itsenne sisälle, vaan sen Jumala, valinnan kautta tekee teille. “Se ei ole hän, joka juoksee, tai hän joka... Se on Jumala, joka osoittaa laupeutta.”

⁵⁸ Joosafat sanoi: “He ovat hienosti puettuja miehiä.” Ilman epäilystä hän sanoi jotakin tällaista: “He ovat järkeviä, älykkäimpiä miehiä, mitä koskaan olen kuullut. He ovat hienosti koulutettuja. He seisovat yksimielisinä. Heillä on hieno yksimielisyys keskuudessaan. He ovat älykkäitä, ja heissä on paljon Totuutta.”

⁵⁹ Kaikessa erehdyksessä on totuutta. Suurimmassa koskaan kerrotussa valheessa oli yhdeksänkymmentäyhdeksän prosenttia Totuutta, tuossa valheessa, jonka Saatana kertoi Eevalle.

⁶⁰ Oi, siinä, mitä he sanovat, on paljon Totuutta: “Mutta eikö ole vielä yhtä?”

⁶¹ No niin, mitä te ajattelette tuon miehen sanoneen? “Vaikka meillähän on tässä neljäsataa älykkäintä ja parasta? He eivät juoksentele tuolla korvessa puolialastomina, lampaannahka ympärillään. He ovat miehiä, jotka minä olen kouluttanut ja ruokkinut. He eivät ole miehiä, jotka eivät tunne aakkosiaan. He ovat oppineita ja he tietävät asiat. He viipyvät päivin ja öin lukien kirjakääröjä ja profetioita. He tietävät, mikä on oikein. Minulla on heidät valmiina, ja he seisovat täällä yksimielisinä sanoen: ‘Menkää, Herra on teidän kanssanne!’”

⁶² Mutta voisinko lukea teille hetken, mitä Joosafatin mielessä liikkui: “Siinä on jotakin outoa”, hän on ehkä voinut sanoa, “siinä on jotakin, mikä ei näytä oikealta. Eikö olisi vielä yhtä jossakin?”

⁶³ “Oi”, Ahab sanoi, “kyllä, on vielä yksi, mutta hän ei kuulu organisaatioon. Hän on eri lajin mies, hän on vain luopio.” Hän on kuten Jaakob. “Mutta me voimme kysyä häneltä. He sanovat, että hän on profeetta. Mutta minä epäilen sitä, koska hän aina kiroaa minua, sanoen sitä ja tätä, eikä hän koskaan profetoi minulle mitään hyvää.” Kuinka hän olisi voinut? Näettekö?

⁶⁴ Niin he sanoivat: “Menkäämme noutamaan hänet. Hän on Imlan poika.” Ja he menivät noutamaan häntä.

⁶⁵ Ja joku kohtasi hänet tiellä ja sanoi: “Muista nyt sanoa sama asia, jonka hekin sanovat. Sinun täytyy olla samaa mieltä yhdistyksen kanssa. Voi sinua, jos et ole!”

⁶⁶ Hän sanoi: “Minä tulen sanomaan vain sen, mitä Jumala panee minun suuhuni sanottavaksi, eikä mitään muuta.

⁶⁷ Sitten tultuaan sinne, sen jälkeen, kun he olivat antaneet hänelle yön aikaa, hän sanoi: “Menkää, mutta minä näin Israelin hajotettuna kuin lampaat ilman paimenta.”

Ja Ahab sanoi: “Enkö minä sanonutkin sitä sinulle?”

⁶⁸ No niin, siinä on neljäsataa yhtä vastaan. Neljäsataa harjoitettua, terävää, koulutettua, älykästä miestä yhtä pientä oppimatonta vastassa, niin kuin me Miikaa kutsuisimme. Yksi mies, mutta kuitenkin tuolla miehellä oli Herran Sana, ja se muutti asian. Jokainen heistä oli väärä, heidät todistettiin vääriksi. Miksi oli Miika niin erilainen? Täytyikö hänen olla köyhä ollakseen erilainen? Ei. Se mikä teki Miikan erilaiseksi, oli, että hän pysyi Sanan kanssa! Jumalan Sana oli se, minkä kanssa hän pysyi.

⁶⁹ Nyt se on luvattu, että näinä päivinä: “Jumala tulee vuodattamaan Hänen Hengestänsä.” On luvattu Danielin kautta, että “ihmiset niinä päivinä, jolloin kivi iskee kuvapatsasta jalkoihin, nuo ihmiset, jotka tuntevat Jumalansa, ovat tekevä urotekoja.” Profetia profetian jälkeen! Ja kaikki seminaarit, koko maailma, he eivät voi ottaa sitä pois. Jumala on tekevä sen joka tapauksessa, ja ihmiset tulevat seuraamaan sitä. Näettekö? Luonnollinen seurakunta ja Yliluonnollinen seurakunta. Katsokaahan, Sana muuttaa asian.

⁷⁰ Siten Jaakob ajatteli: “Ei väliä miten on, minä tiedän etten voi koskaan olla siunattu, ellen minä saa tuota esikoisoikeutta. Tuo esikoisoikeus minun on saatava itselleni.”

⁷¹ Mutta Eesau vihasi sitä, ja hänen lapsensa tekevät samoin tähän päivään asti, he vihaavat sitä. Niin on aina ollut.

⁷² Milloin tahansa on herätys, se aina tuottaa kaksoset. Se on karkea huomautus, mutta se on totta. Kun oli syntymä lisäkista ja Rebekasta, se

²¹² Lapsensynnyttäminen on lopussa, naisellisuus, äitiys. Kaikkialla harjoitetaan syntyvyyden säännöstelyä, ja pienet koirat ovat ottaneet lasten paikan.

²¹³ Moraali, ei ole enää mitään moraalia. Naiset pukeutuvat pahasti, ja se tulee television kautta, kun he jäljittelevät kaikenlaisten pahojen Hollywoodin ihmisten asioita ja muotia. Kaikki on lopussa!

²¹⁴ Koulukasvatus on lopussa. Poliitiikka on lopussa. Sota on lopussa. Sivilisaatio on lopussa. Kaikki nuo asiat ovat lopussa. Mitä me sitten voimme tehdä? Mitä on seuraavaksi? Me olemme kaikkien asioiden lopussa.

²¹⁵ Nyt, seurakuntaelämä on lopussa, tuossa tavallisessa seurakunnassa. Tämä saattaa nyt pistää hieman, mutta lihallinen seurakunta, Eesau seurakunta, se on tullut loppuunsa. Mitä se on tekemässä? Menossa kirkkojen yhdistymiseen, joka lopulta liittyy yhteen katolisuuden kanssa taistellakseen kommunismia vastaan. Paavi Johannes kutsuu kaikkia kirkkoja tulemaan takaisin, ja he ovat tekevä sen. He tulevat yhdistämään itsensä yhteen aivan tarkalleen NÄIN SANOO HERRA mukaisesti.

²¹⁶ Te sanotte: “Odotahan henkinen, veli Branham, sinä olet menossa pois linjasta.” Jos olen, niin silloin Jumala kirjoitti Raamattunsa pois linjasta. Teidän täytyy olla Miika tässä tapauksessa.

²¹⁷ Morris Cerullo kysyi minulta yhtenä iltana: “Missä on antikristus, veli Branham? Juutalaiset ovat antikristus.”

Minä sanoin: “Morris! Sanotko sinä, juutalainen niin?” Hän sanoi: “He ovat suurimpia Jumalan-vihaajia mitä on.”

²¹⁸ Minä sanoin: “Morris, älä sano niin! Kerro minulle, missä Kirjoitus sanoo antikristuksen tulevan Jerusalemistä. Antikristus tulee Roomasta, eikä Palestiinasta.”

Hän sanoi: “Mutta katsohan... He ovat Jumalan-vihaajia.”

²¹⁹ “Kyllä, eikö Jumala sanonutkin sokaisseensa heidän silmänsä, niin että meillä voisi olla päivä, jolloin nähdä? Mutta meidän päivämme on pian oleva ohitse.”

²⁰⁹ Ihmettelenpä, mitä tapahtuu seuraavan presidentin tullessa valituksi? Jumala antakoon meille hyvän jumalaisen miehen, vanhan Dwight Eisenhowerin. Ja tarkatkaa seuraavaa, meillä saattaa silloin olla, joku ”rotta” aivan hyvin. Mutta on tulossa faarao, joka ei tunne Joosefia! Muistakaa se! Tulen siihen hetken kuluttua. Poliitiikka on turmeltunut. Me tiedämme sen.

²¹⁰ Sodankäynti on lopussansa. Yhteen aikaan he heittelivät toisiansa kivenlohkareilla, ja löivät toisiansa päähän kivikirveillä. Sitten he ampuivat jousilla nuolia, sitten he saivat kiväärit, sitten konekiväärit, sitten 88-milliset tykit Saksassa, ja sitten he heittelivät käsikranaatteja ja myrkykaasuja. Mutta nyt heillä on vetypommi. Sota on lopussansa. Jokaisella kansakunnalla on niitä, joten mitä te nyt tulette tekemään? Ainoa asia, mitä teidän tänään täytyy tehdä, on se, että joku pieni kansakunta vetää liipaisimesta, ja se tulee kaikki räjähtämään ilmaan. Sota on lopussa. Aamen. Sota on lopussa. Poliitiikka on lopussa.

²¹¹ Koulukasvatus on lopussa. Nuorisorikollisuus on päätepisteessään. Ei ole mitään toivoa lapsille, he ovat menneet mielenvikaisiksi. Te ette voi saada mitään koulukasvatusta. Te voitte panna lapsenne tänne kouluun, ja kun hän on saanut koulutuksen, on hän kaksi kertaa enemmän helvetin lapsi ulos tullessaan kuin mitä hän oli sisään mennessään. Jos opettaja sanoisi jotakin siitä, hänet tapettaisiin, he muodostaisivat pienen porukan ja sitoisivat tuon opettajan köysiin, veisivät hänet jonnekin ulos ja ampuisivat hänet. Me olemme kadottaneet kaksituhatta opettajaa. Tai odottakaapa hetkinen, uskoisin, että kaksikymmentä tuhatta heistä lopetti viime vuotena. Minä en syytä heitä. Minä en myöskään haluaisi tehdä sitä. Nyt heillä on ilmoitustauluja kaikkialla: ”Antakaa näille lapsille yliopistokoulutus.” He todella tarvitsevat sitä, mutta Perkele on ottanut heidät. Perkeleellä on heidät. Eikä se ole vain jotakin normaalia ilkeyttä, kuten ottaa jonkun talon portti Pyhäinpäivän yönä ja ripustaa se puuhun, tai tehdä jotakin pientä ilkeyttä niin kuin lapsilla oli tapana, kuten ottaa jonkun farmarin rattaat ja panna ne jonnekin tielle, ei mitään sellaista; vaan he ovat mielenvikaisia. He tekevät mielenvikaisia asioita; ampuvat teitä, tappavat, murhaavat, myrkyttävät, mitä tahansa. Sellainen on seuraava sukupolvi.

tuotti kaksoiset. Kun maa luotiin, se tuotti kaksoiset, nuo kaksi puuta. Kun Kain ja Aabel syntyivät, se tuotti nuo kaksi. Kun Ismael ja Iisak syntyivät, se tuotti nuo kaksi. Ja, kun Eesau ja Jaakob syntyivät, se tuotti nuo kaksi. Yksi niistä luonnollinen (yksi oli maasta); toinen, Yliluonnollinen. Yksi katsoi luonnolliseen, älylliseen; toinen vaelsi Hengessä. Se on aina ollut sillä tavalla. Kun Lutherin seurakunta tuli esiin...

⁷³ Ottakaamme Helluntai ensin. Katsokaa Helluntain syntymistä. Se tuotti suuren, voimallisen herätyksen, joka pyyhkäisi silloista tunnettua maailmaa. Ei ollut pitkäänkään Helluntain jälkeen, kun Paavali jo sanoi, että ”teidän keskuudestanne on nouseva esiin miehiä väärrien asioiden kanssa, ja tulevat kääntämään ihmiset pois Jumalasta.” Ja sen tarkalleen he tekivät. Se tuottaa aina nuo kaksi.

⁷⁴ Kun Lutherin seurakunta syntyi, ja Martin Luther toi esiin hengellisen herätyksen, niin ei kestänyt kovinkaan kauaa, kun tässä jo tuli Eesau hänen jälkeensä ja organisoi sen. Ja se tuotti nuo kaksi.

⁷⁵ Sitten sen jälkeen tulivat metodistit, John Wesley'n hengellinen herätys. Ja sen jälkeen tuli organisaatio, se organisoitiin. Se oli tuottanut kaksi.

⁷⁶ Ja sen jälkeen tuli helluntaiherätys. Ja he ovat organisoineet sen, ja nyt he riippuvat kiinni organisaatiossa. Ja se tuotti nuo kaksi.

⁷⁷ Mutta tuo elävän Jumalan hengellinen siemen, vaikka sen täytyykin olla vaeltaja, vaikka sen täytyykin olla kulkija! Se aiheuttaa aina erottamisen. Eesau ei kestänyt kovin kauaa Jaakobin kanssa. Niin pian kuin Jaakob oli saanut esikoisoikeuden (ylistys Jumalalle), se vaati eroamista. Ja kun mies... Minä en välitä, mihin kirkkoon te kuulutte, jos se on lihallinen, ja teidän tutunne ja ystävänne, joiden kanssa te pelaatte korttia ja teidän kirjallisuusseuranne ja niin edespäin; kun te saatte tuon esikoisoikeuden, tuon jonkin, joka syvällä sydämessänne on isonnut Jumalaa, kun te saatte sen, se vaatii eroamista! ”Tulkaa ulos heidän keskuudestaan, ja olkaa erillänne, sanoo Jumala.” Se aiheuttaa eroamisen!

⁷⁸ Seurakunta asettuu aloilleen. Katsokaahan, se ei voi mennä eteenpäin, Eesau oli erittäin hyvä esikuva tämän päivän lihallisesta uskovaista, joka ei koskaan kykene voittamaan maailmaa. Hän ei

voita maailman asioita. He yhä pitävät juhlistansa, tansseistansa ja naiset kasvojensa meikkaamisesta, ja hiustensa leikkaamisesta ja noiden pienten shortsien pitämisestä; ja miehet pitävät biljardisaleissa käymisestä ja savukkeiden polttamisesta ja pienistä likaisista vitseistä; ja yhä he kuuluvat seurakuntaan! He eivät ole milloinkaan kykenevät voittamaan noita asioita. Kuten ei Eesaukaan. Mutta kuitenkin, ollakseen uskonnollinen, hänen täytyi asettua aloilleen jollekin järkipäiselle käsitykselle. Se on sama asia, mitä seurakunta tekee tänään. “Me aloitamme organisaation. Me tulemme yhteen. Me muodostamme kultin, tai jotakin senkaltaista.”

⁷⁹ Ja sillä tavalla se on seurakunnassa tänään, tuo hengellinen ja tuo lihallinen, ne ovat yhä samat. Se ei ole muuttunut, eikä koskaan tule muuttumaan.

⁸⁰ Jumala on pyhyys. Jumala, ollen Jumala, heijastaa siten Itseänsä. Jos ei olisi syntistä, niin Hän ei olisi koskaan ollut Pelastaja. Mutta Hän oli Pelastaja alussa, eikä mitään ollut kadotettu. Mutta Hänen oma ominaisuutensa olla Pelastaja, toi esiin syntisen, koska täytyi olla jotakin pelastettavaa. Ja ennen kuin mitään voidaan pelastaa, jotain täytyy olla kadotettu. Ja Hänen vanhurskautensa ja Hänen pyhyytensä ei voinut tehdä sitä. Jos ei koskaan olisi ollut sairasta henkilöä, ei Hän koskaan olisi ollut Parantaja. Mutta alusta asti, ja jo ennen alkua Hän oli Parantaja. Niinpä, koska siellä ei ollut mitään sairasta, se toi esiin sairaan henkilön, että Hän voisi parantaa heidät, tehdäkseen Hänet Parantajaksi.

⁸¹ Ja tuosta samasta Pyhästä Valtakunnasta, josta tuli pelastus, tulivat kiroukset. Samasta isästä ja äidistä tulivat esiin Jaakob ja Eesau. Katsokaa, se on Jumala. Hän ei voi muuttaa suunnitelmaansa. Niiden on tapahduttava kaikesta huolimatta. Koko luonto tottelee sitä. Sen täytyy. Käsitätkö, mitä minä tarkoitan? Täytyy olla jotakin kadotettua, voidakseen olla jotakin pelastettua. Ja koska Hän oli Pelastaja, se sai sen aikaan. Se on tuo syvyys, joka huutaa Syvyydelle.

⁸² Kuten tuo pieni poika, josta olen aina puhunut, joka söi pyyhekumit kynien päistä ja polkimen polkupyörästä, koska hän tarvitsi rikkiä. Ja niin kauan kuin siellä oli jotakin, mikä kaipasi tuota rikkiä, niin jossakin täytyi olla ensin rikkiä valmiina. Täytyi olla rikkiä ennen kuin hän voi kaivata sitä. Ja tuo rikin tarve hänessä veti häntä rikin luo.

Se on yksi suurimmista kirouksista, mitä tällä kansakunnalla milloinkaan on ollut, ja he saavat jatkaa sen kanssa. He lähettäisivät minut vankilaan Evankeliumin saarnaamisesta, kun otan muutamia dollareita täältä, saarnatakseni Evankeliumia, rahaa, jonka ihmiset antavat minulle saarnatakseni Evankeliumia. Minä en ole rikas, enkä voi tehdä noita vähennyksiä. Mutta kuitenkin he haluavat lähettää minut vankilaan, he ovat pidättäneet minua kaksi vuotta, ja nyt on oikeudenkäynti tulossa pian. Oi, kuinka alhaista, kuinka saastaista! Jumala, ole armollinen!

²⁰⁶ Minä sanoisin tämän, että ehkä se on Jumalan tie, ennen kuin Hän lähettää atomipommin. Teidän täytyy tehdä jotakin väärää, tiedättehän. Teidän täytyy koskea Hänen voideltuunsa kerran, koska Kirjoitus sanoo: “Älkää koskeko Minun Valittuuni.” Niin se on. Niinpä, jos siinä tarvitaan se tuomaan tuomio, niin kuin oli Danielin päivinä ja muulloin, niin antaa sen tulla. Minä olen Sinun palvelijasi, Herra. Oikein. Kyllä vaan..

²⁰⁷ Poliitikka, alhaista! Kansakunta, turmeltunut! Katsokaa, mitä he ovat nyt tekemässä sotilaille, he panevat heidät nyt shortseihin. Voi sentään! Poliitikka, sota; politiikka on lopussa. Diktaattorit ovat väärä. Poliitikka on väärä. (Miksi he eivät pysyneet Daavidin kaltaisen jumalisen kuninkaan kanssa, jonka Jumala oli antanut heille?) Tuo suuri lordi Englannissa sanoi, silloin, kun tämä demokratia muodostettiin, hän sanoi: “Se on hyvä nyt, mutta on tuleva aika, että se ei ole mitään. Se on oleva kokonaan pelkkiä purjeita ilman ankkuria.” Ja hän on oikeassa. Hän sanoi: “Poliitikot seisovat pitämässä puheita jokaisessa kadunkulmassa, kaikenkaltaisten kierojen asioiden kanssa, jotka turmelevat hallituksen.” Ja tuo mies oli oikeassa. Se tarkalleen on tapahtumassa.

²⁰⁸ Yksi mies voi kulkea täältä lävitse, olla juovuksissa ja repiä alas kaiken mitä haluaa, ja koska hän tuntee jokaisen, niin siitä ei sanota mitään. Antakaapa köyhän tai jonkun, joka ei tunne heitä tehdä se, ja he lähettävät hänet rangaistuslaitokseen.

Se on turmeltunutta, alhaista ja saastaista, ja neljäkymmentä prosenttia heistä on homoseksuaaleja. Ajatelkaa sitä, se on Sodoma ja Gomorra jälleen! Siellä on tuo joukko, jonka oletetaan olevan uskonnollisia.

kansakunta on pahin maailmassa turmeltuneisuudessa, jumalattomuudessa. Kuka luki Courier Journal lehdestä eräänä iltana Louisvillessä, kuinka nämä naiset valitaan jokaisesta kansakunnasta tavoittelemaan Miss Universum -titteliä? Kaikki muut tekivät sen paitsi Venäjä. Ja he lähettivät kysymään Hrutshevilta: "Miksi ei?" Hän sanoi: "Venäjä ei riisu naisiansa kävelemään miesten edessä." Pakanallinen, jumalaton kansa tuo häpeän meidän yllemme, jotka kutsumme itseämme kristityiksi. Hän sanoi: "Venäjä ei riisu naisiansa kävelemään siellä sillä tavalla. Ja te ette koskaan näe shortseja tai mitään sen kaltaista Venäjällä." Niin sanoo jumalaton. Ja mitä sitten teemme me, jotka kutsumme itseämme "kristityiksi"!

²⁰³ Ei ihme, että Raamattu sanoo: "Jokainen pöytä on täyttynyt oksennuksesta. Ja kuka voi opettaa Oppia, ja kuka on vierotettu rinnasta? Mutta ohje tulee olemaan ohjeen päälle ja rivi rivin päälle. Sillä änkyttävin huulin ja toisilla kielillä tulen Minä puhumaan tälle kansalle. Ja tämä on Lepo. Kaikesta tästä huolimatta, he eivät tule kuuntelemaan." Meillä on oma järkiperäinen käsityksemme. Oi, kuinka hyvä se olisikaan viipyä siinä koko päivä.

²⁰⁴ Poliitikka, turmeltunutta! Demokraatit, republikaanit ja kaikki, alhaista. Mitä se on? Se on pelkkää lahjomista. Jokainen henkilö, joka siinä työskentelee, joka ei ole syntynyt uudestaan, on Perkeleestä. Perkele sanoi: "Jokainen maailman valtakunta kuuluu minulle", ja Jeesus ei koskaan väitellyt siitä hänen kanssaan. Maailmaa hallitsee Perkele. Ja jokainen, joka työskentelee hallitukselle, jos hän ei ole kristitty, hän on Perkeleestä ja työskentelee Perkeleelle. Nämä kansakunnat ovat kaikki tuleva Jeesukselle, kun Hän tulee, ja tulee olemaan Tuhattuotusvaltakunta.

²⁰⁵ Katsokaa, mitä täällä tapahtuu tänään, mitä he ovat tekemässä nyt. Huutavat minulle siitä, että tuhlaa hieman rahaa tuolla ulkona kristittyjen puolesta, ja haluavat antaa minulle kaksikymmentä vuotta vankeutta rahan tuhlaamisesta pitääkseni toiminnassa uskonnollisen liikkeen. Ja viski, kalja ja savuketehtaat vähentävät vuosittain miljoonia dollareita verotuksesta, turmellakseen kansakunnan. Ja kun minä yritän saarnata vanhurskaudessa, seisten Jeesuksen Kristuksen ovella, he lähettäisivät minut vankilaan siitä. Ja sitten he ottavat tuonkaltaiset pahat, alhaiset, älylliset ja järjelliset asiat ja antavat heille vähennyksiksi kaikki televisiomainonnat, jotka turmelevat maailman ja pilaavat naiset.

⁸³ Sillä tavalla Jumala on Pelastaja, ja jotakin täytyi olla kadotettu Hänen pelastettavakseen, tehdäkseen Hänet Pelastajaksi. Se on kaikki, mitä se tekee, tuo esiin Jumalan; Kaikki, kaikki on Hänessä, ei saarnaajassa, ei seurakunnassa, ei organisaatiossa, vaan Jumalassa, että valinta voisi pysyä täydellisesti, näettehän. Se on Hänessä.

⁸⁴ Ja sitten me näemme toisen erottelemisen, se oli Aabraham ja Loot. He olivat veljiä. Mutta Loot ajatteli lihallisesti. Hän oli aina etsimässä jotakin suurta asiaa, jotakin, jossa on paljon korurihkamaa. Se on niin kuin apina, joka aina kurottautuu ottamaan kirkkaita esineitä. Tuo henki ei ole jättänyt ihmisiä tänäänkään. He eivät tulisi tämänkaltaiseen pieneen röttelöön. Katsokaahan, he haluavat kaupungin suurimman kirkon, kaikkein älykkäimmän pastorin, paikan, jossa parhaiten pukeutuneet ihmiset käyvät, missä kaupungin pormestari käy. Se on yhä tuo Eesaun henki! Hänellä itse asiassa oli tuo esikoisoikeus alussa, he kutsuvat itseänsä seurakunnaksi, mutta he kadottavat sen, koska he halveksivat sitä. Te ette voi saada noita ihmisiä menemään polvilleen, ja itkemään ja huutamaan avuksi Jumalaa, pitämään parantamiskokouksia, ja kehtämään maailman vainoa ja vastaanottamaan Pyhää Henkeä. He eivät halua tehdä sitä. He halveksivat sitä. He kutsuvat sitä "joukoksi pyhiä kieriskelijöitä". Tarkalleen se, mitä Raamattu sanoi heidän tulevan tekemään. He tekevät sen, koska se on heidän luonteensa. Se on heidän luonteensa, aivan niin kuin variksella ja kyyhkysellä on kaksi erilaista luonnetta. He haluavat, sitä kiihkeästi, koska sitä he ovat. He eivät tule koskaan näkemään tuota toista, koska he eivät ole syntyneet näkemään sitä.

⁸⁵ Kun taas toista, te ette voisi pidätellä häntä poissa siitä, koska se on Jumalan valinta. Hän on syntynyt olemaan hengellinen mies tai hengellinen nainen. Jokin hänessä kaipaa sitä. Oi, toivon tämän tulevan sille paikalle, että te voisitte nähdä, mitä minä tarkoitan.

⁸⁶ Muistakaa, niin kauan kuin he olivat yhteydessä keskenänsä, tuo luonnollinen ja hengellinen seurakunta, he eivät saaneet siunausta. Jaakobia ei siunattu ennen kuin hän erotti itsensä Eesausta. Ja Aabrahamia ei siunattu ennen kuin hän erotti itsensä Lootista.

⁸⁷ Lootilla oli omat pienet rukouskokouksensa omassa seurakunnassansa siellä alhaalla, missä hän opetti poikiaan ja tyttäriään

ja heitä. Mutta hän eli sellaista elämää, että kun hän alkoi puhua ajan loppumisesta, he nauroivat häntä.

⁸⁸ Samoin on tänään! Kun te puhutte Jumalallisesta parantamisesta ja Jumalan voimasta ja niin edelleen, he nauravat sitä. Se on sama henki. No ovat nuo kaksi suurta uskonnollista henkeä, joilla on maailma otteessaan; uskovainen ja uskomaton, uskovainen ja tekouskovainen. Toinen jäljittelee toista. Nyt, kun Aabraham erotti itsensä...

⁸⁹ Panitteko merkille Jeesusta, Hänen puhuessaan Toisesta Tulemuksestaan, Hän sanoi: "Niin kuin oli Nooan päivinä, kun he söivät, joivat, menivät naimisiin ja erosivat." Mutta, kun Hän puhui Lootin päivistä, Hän ei koskaan sanonut mitään siitä. "Niin kuin oli Lootin päivinä", se on ilmestys.

⁹⁰ Tarkatkaa, mitä tapahtui Lootin päivissä. Siellä oli Loot alhaalla Sodomassa, hyvässä asemassa, järjellisesti, hän oli tullut yhdeksi kaupungin suurmieheksi, tuomariksi, joka istui portissa tuomiten ihmisiä. Hänen vaimonsa ja tyttärensä kuuluivat kaikkiin kaupungin seurapiireihin; he olivat menneet naimisiin kuuluisuuksien, älykkäiden, korkeasti koulutettujen miesten kanssa. Ja Aabraham asui teltassa tammen alla. Mutta yhtenä päivänä he molemmat saivat vieraita.

⁹¹ Ja siellä älykäs saarnaaja meni sinne alas saarnaamaan ja kutsui heidät ulos. Katsokaa tuota sanomaa: "Tule ulos", hän sanoi Lootille.

⁹² Ja häntä ei olisi koskaan kutsuttu ulos, ellei olisi ollut armoa Aabrahamin tähden. Hän sanoi: "Jos sieltä löytyy viisikymmentä vanhurskasta, niin tuletko Sinä säästämään sen? Jos sieltä löytyy kolmekymmentä miestä? Jos löytyy kymmenen?" Se oli niin pitkälle kuin Hän tulisi menemään, eikä Hän voinut löytää heidän keskuudestaan edes kymmentä.

⁹³ Ei ihme, sillä "niin kuin oli Nooan päivinä". Muistakaa, Nooa ei ollut esikuva seurakunnasta; Eenok oli se, joka ei kulkenut ahdistuksen lävitse, vaan hänet muutettiin ennen ahdistusta. Eenok meni Kotiin, hän ei kulkenut ahdistuksen lävitse. Nooa kulki sen lävitse.

⁹⁴ Olkaa nyt tarkkaavaiset, kun me tulemme tähän. Tarkatkaa minkä kaltaisen merkin Aabraham ja hänen perheensä sai. He saivat Yliluonnollisen merkin! "Aabraham!" Kuinka Hän tiesi, että hän oli

¹⁹⁵ Minulla on tänne kirjoitettuna eräs huomautus. Me olemme kaikkien asioiden lopussa. Sallikaa minun nyt antaa tämä teille tällä tavalla nyt lopettaessamme. Toivon, että Jumala on paljastanut jotakin teille. Kaikki on lopussa. Joku kysyi eräänä iltana, uskon, että se oli veli Fred Sothmann, meiltä kysyttiin siitä, kuinka lähellä on lopun aika.

¹⁹⁶ Veli Demos Shakarian oli nähnyt tuon näyn niin julkituotuna ja tapahtuvan viisi päivää myöhemmin niin täydellisesti, että hän oli tipahtaa kengistään. Hän soitti minulle ja sanoi: "Miten Joosef voi?" Minä sanoin: "Hyvin."

Hän kysyi: "Näkeekö hän näkyjä?"

¹⁹⁷ Minä sanoin: "Kyllä." Hän kertoi minulle Daavidista, veli Woodsin pojasta, minne hän tulisi kaatumaan moottoripyörällä, kolme tai neljä päivää aikaisemmin ennen kuin se tapahtui, aivan tarkalleen.

Hän sanoi: "Tiedätkö, että nuo asiat kulkevat perheissä."

¹⁹⁸ Minä sanoin: "Kumpi tahansa, vanhurskas tai paha, se kulkee perheissä."

¹⁹⁹ Ja me keskustelimme hieman ja Fred sanoi minulle: "Mistä sen johtopäätöksen vedät, veli Branham?"

²⁰⁰ Minä sanoin: "Katsohan Fred, ottakaamme se luonnon mukaan. Jumala työskentelee luonnossansa. Katsohan, tarkkaa, mitä on tapahtunut. Aurinko nousi idästä. Se on vanhin sivilisaatio, mitä meillä on, Kiina." Me kaikki tiedämme sen.

²⁰¹ Vanhin sivilisaatio mitä meillä on, on Kiina. Ja sivilisaatio on liikkunut länttä kohden koko ajan. Ja minne me nyt tulisimme, jos jatkaisimme Länsirannikolta suoraan eteenpäin meren ylitse? Me tulisimme Kiinaan. Tarkalleen. Me olemme lopussa. Raamattu sanoo: profeetta sanoo, että "olisi päivä, joka ei olisi päivä eikä yö, auringon kulkiessa ylitse, mutta ehtooajassa", juuri ennen kuin se päättyy täällä, "tulisi jälleen olemaan tuo sama Valo." Jeesus sanoi: "Tulee olemaan aikaisempi ja myöhäisempi sade. Ja myöhäisempi sade tulee tuottamaan molemmat, sekä aikaisemman että myöhäisemmän sateen, samaan aikaan." Me olemme lopun ajassa.

²⁰² Katsokaapa tänne, sallikaa minun näyttää teille. Poliitikko on lopussa. Uskotteko te sen? Näyttäkää minulle jotakin tänään... Tämä

mielellä, koska Jumala tulee huolehtimaan meistä joka tapauksessa.” Oi, Jumala ei työskentele sillä tavalla. Hän ei tee sellaista.

¹⁸⁸ Sinun uskossasi on kaikki hyvin, veli. Sinulla on ihmeellinen usko. Mutta asioiden täytyy ensin tulla inspiroiduksi sinulle!

¹⁸⁹ Oi, edessäpäin minä näen punaisen valon... Minä sanon: “No niin, jalkani on kaasupolkimella. Minulla on auto, ja minä voin mennä tuon valon lävitse sataakahtakymmentä kilometriä tunnissa.” Se on totta. “Minä voin tuntea voiman jalkapohjani alla.” Mutta sinun on parasta odottaa “mene” merkkiä. Halleluja!

¹⁹⁰ Saatteko käsityksen siitä, mitä tarkoitan? Kun “mene” merkki syttyy, hyvä on. Kun tuo asia on inspiroitu sinulle, ja Jumala tekee sen tunnetuksi niin kuin Hän teki siellä aikaisemmin, hyvä on. Mutta ennen kuin Hän tekee sen, meillä on joukko juudaslaisia jäljittelijöitä kulkemassa mukana, sanoen: “Hyvä, minä olen aivan samanlainen kuin hekin ovat. Minäkin olen kristitty.”

¹⁹¹ Muistatteko noita Skeuaan poikia, jotka sanoivat: “Me vannotamme sinua sen Jeesuksen Nimessä, jota Paavali saarnaa, tule ulos!”

Hän sanoi: “Paavalin minä tunnen ja Jeesuksen minä tunnen, mutta keitä te olette?”

¹⁹² Hetki on tulossa, kun oikea ja väärä on tuotu julki. Se näkyy kristityissä tänään. Se näkyy seurakunnissa tänään. Se näkyy ihmisissä tänään. Minä pidättelen teitä pitkään, mutta minä haluan tämän menevän teihin.

¹⁹³ Paavali ei sanonut: “Luulenpa, että menen ja käsken heitä olemaan urhoollisella mielellä.” Ei.

¹⁹⁴ Mitä hän teki? Hän kuuli Enkeliä. Hän tiesi, että se oli sama enkeli, joka aina puhui hänelle. Hän tunsikin sen. Sitten hän toimi; hän nousi kannelle ja sanoi: “Olkaa rohkealla mielellä, sillä Herran enkeli, jonka palvelija minä olen, seisoi vierelläni viime yönä, näyttäen minulle näyn, että mitään ei tulia kadottamaan tällä laivalla. Olkaa hyvällä mielellä, menkää nyt ja syökää päivällisenne ja kaikki on hyvin.” Aamen. Kun se on inspiroitu teille, kun Jumala tekee sen oikeaksi!

Aabraham? “Missä on vaimosi Saara?” Kuinka Hän tiesi hänen olevan naimisissa ja, että hänellä oli vaimo nimeltään Saara?

“Hän on teltassa takanasi.”

⁹⁵ No niin, eräs mies istui siellä, syöden lihaa ja leipää ja juoden maitoa. “Missä on vaimosi Saara?” Kuinka Hän tiesi sen? Kuinka Hän tiesi tuon asian? Ajatelkaa sitä. Te hengelliset ihmiset, voikoon tämä mennä sisälle teihin. Kuinka Hän tiesi sen, kun Hän toimi kuin muukalainen, pölyä vaatteissaan, ja kun Aabraham sanoi: “Hän on teltassa Sinun takanasi.”

⁹⁶ Hän sanoi: “Minä tulen...” “Minä, Minä”, on persoona pronomini. “Minä”, tämä mies, Jumala oli tekemässä itsensä tunnetuksi lihassa. Jumala! Aabraham kutsui Häntä Elohimiksi. “Minä, Minä tulen vierailemaan luonasi. Minä tulen pitämään lupaukseni. Ja elämän ajan mukaisesti, Minä tulen vierailemaan luonasi, ja sinä tulet saamaan tämän pojan, josta Minä olen puhunut.” Ja Aabraham oli satavuotias ja Saara yhdeksänkymmenen.

⁹⁷ Ja Saara, siellä kauempana teltassa (siellä oli ehkä neljä pienempää telttaa ja pääteittä), hän istui telttakankaan takana kuuntelemassa, ja hän kuuli sen. Ja syvällä sydämessänsä hän hymyili sanoen: “Minäkö, vanha nainen, ja minun herrani (hänen miehensä) satavuotias, voisiko meillä olla jälleen nautintoa yhdessä, niin kuin nuorilla naimisissa olevilla ihmisillä? Oi, kuinka niin voisi olla?” Ja hän hymyili sille sisimmässään,

⁹⁸ Hän istui selkä käännettynä tuohon telttaan ja Hän sanoi: “Miksi Saara nauroi?”

Oi, veli, siinä se on sinulle!

⁹⁹ Katsokaa kuinka lihalliselle seurakunnalle saarnattiin Evankeliumia. Nykyaikainen Billy Graham, siellä saarnaamassa Evankeliumia: “Tulkaa ulos siitä!” Mutta tulivatko he?

Ei. Vain hyvin, hyvin, hyvin muutama.

¹⁰⁰ Tarkatkaa Aabrahamin ryhmää, tuota uloskutsuttua. Huomatkaa nyt. Hän antoi hänelle tämän merkin, ja hän uskoi Häntä. Ja sitten Hän katosi hänen edestänsä, menen pois. Oi, kuinka se onkaan aina ollut erottaminen ja uloskutsuminen!

¹⁰¹ Nyt nämä kaksi henkeä, (kiirehtikäämme nyt, päästäksemme siihen, mitä minä haluan teidän näkevän), nämä kaksi ryhmää ovat aina niin läheisessä yhteydessä keskenään, kautta kaikkien ajanjaksojen, aina ajan alusta lähtien; luonnollinen seurakunta ja hengellinen seurakunta. Niin on ollut kautta Vanhan Testamentin ja kautta Uuden Testamentin, ja niin on vielä tänäkin päivänä.

¹⁰² Noin kaksituhatta vuotta sitten se saavutti huippunsa, tullen julki kahdessa miehessä: yksi heistä Jeesus Kristus; toinen Juudas Iskariot. Jeesus yhdisti sen Hänen Toiseen Tulemukseensa, että nämä kaksi henkeä tulisivat olemaan paljon erilaisia kuin mitä ne olivat siellä aikaisemmin. Tässä on nyt se, missä haluan teidän pukeutuvan Kirkkauden vaatteisiinne. Nämä kaksi henkeä tulisivat olemaan erilaisia. Koska Saatana tuli ja eli miehessä, joka oli seurakunnan jäsen, Juudas Iskariotissa, eläen lihallisessa seurakunnassa, ja oli seurakunnan ystävä koko ajan. Mutta hän tuli sisälle ja petti, tai ajatteli, että hän petti veljeänsä. Hän tuli sisälle ja oli yksi heistä; maistaen Jumalan hyviä asioita, liikkuen heidän mukanaan Hengessä, näyttäen olevan, menen ulos ja saarnasi Evankeliumia ja ajoi ulos perkeleitä. Mutta hänen sisimmässään, hän oli koko ajan Juudas, alusta alkaen. Raamattu sanoo: "Hän syntyi kadotuksen lapsena."

¹⁰³ Muistakaa nyt, siellä oli lihallinen seurakunta Eesaun alaisuudessa, fariseukset ja saddukeukset.

¹⁰⁴ Mutta pitäkää silmällä tätä kaveria, joka ajattelee itse vain... Hän tulee kulkemaan mukana Sanoman kanssa pienen aikaa, mutta hän ei yksinkertaisesti halua panna käsiänsä liian paljon Siihen. Näettekö nuo henget? Jeesus sanoi: "Se tulee olemaan niin lähellä todellista asiaa, että se tulee pettämään jopa valitutkin", valitutkin, jos huomaatte sen, "jos se olisi mahdollista." Mutta se ei ole mahdollista! Katsokaahan, se tulee pettämään.

¹⁰⁵ Tarkatkaa nyt, se ei ole vain tuo lihallinen seurakunta siellä ulkona, tuo säännöllinen, rutiininomainen seurakunta, Eesaun ryhmä.

¹⁰⁶ Meillä on nyt juudaslaisten ryhmä, joka on paljon petollisempi, paljon, paljon petollisempi, tullen suoraan ylös siunauksiin. Aivan kuten hän sanoi Hebrealaiskirjeen 6:ssa ja 10:ssä luvussa: "He ovat tehdyt osallisiksi, ja ovat maistaneet tulevan maailman voimia, ja tehneet

Totuuden Raamatusta. Te rakastatte sitä, te kurottaudutte ottamaan sen, se on Ruokaa teidän sielullenne.

¹⁸¹ Jopa Jeesus itsekin sanoi: "Minä en tee sitä, mitä haluaisin itsessäni tehdä. Poika ei voi tehdä mitään muuta kuin, mitä Hän näkee Isän tekevän." Hän oli itse Immanuel. Jeesus oli Jumala maan päällä. Hän oli tuo liha, jossa Jumala asui. Hän oli tuo telttamaja, jonka alla Jumala asui. Aamen, Ja huolimatta kaikesta siitä, että Hän oli neitsyestä syntynyt Jumalan Poika, Immanuel Hengen täyteydessä (Hänellä oli Henki ilman mittaa), Hän kuitenkin omassa lihassansa sanoi: "Minä en tee mitään, ennen kuin Isä näyttää Minulle ensin." Se oli inspiroitu Hänelle ensin tehdä se!

¹⁸² Saatana sanoi: "Muuta nämä kivet leiväksi, ja tee ihme. Anna minun nähdä Sinun tekevän sen."

¹⁸³ Hän sanoi: "On kirjoitettu: 'Mies ei elä yksin leivästä.'" Oi! Mutta, kun kansanjoukko oli nälkäinen, Hän otti viisi keksiä ja pari pientä kalaa ja ruokki viisituhatta. Halleluja! Näettekö te, mitä minä tarkoitan?

¹⁸⁴ Älkää yrittäkö jäljitellä. Se on vikana helluntailaisten kanssa tänään. Se on vikana seurakunnan kanssa tänään. On liian monia, jotka yrittävät jäljitellä Jumalallista parantamista. On liian monia, jotka yrittävät jäljitellä erilaisia Herran asioita. Te ette voi tehdä sitä. Nuo asiat tulevat valinnalla. Jumalan kutsusta, te olette syntyneet äitinne kohdusta sen kanssa. "Lahjat ja kutsumukset ovat ilman parannuksen tekoa." Oi, se on totta. Te ette voi tehdä itsestänne jotakin, mitä te ette ole.

¹⁸⁵ Mutta, jos Jumala kutsuu teidät, olkaa kaikkein kiitollisin henkilö maailmassa, koska Hän on kutsunut teidät. Silloin se tulee todelliseksi teille.

¹⁸⁶ Niin kuin puhuisin, jos minulla olisi aikaa, noista oravista yhtenä päivänä. En ollut koskaan aikaisemmin nähnyt sitä, ja minä en olisi voinut tehdä sitä. Hattie, istuu siellä takana katsellen minua. Kuinka se olisi voinut koskaan tapahtua? Se ei olisi voinut tehdä sitä, mutta se oli inspiroitu, tehty eläväksi. Sana puhuttiin ja tuli tehdyksi niin. Halleluja!

¹⁸⁷ Voisitteko te kuvitella Paavalia sanomassa: "Minä olen nyt ollut täällä merellä neljätoista päivää ja yötä näkemättä tähtiä, kuuta tai aurinkoa. Luulenpa, että menen ja sanon heille: 'Olkaa rohkealla

¹⁷³ Voitteko kuvitella Eliaa Karmelin vuorella sanomassa: “Tämä maa on niin kauhean syntinen, että ehkäpä minun tulisi mennä ja sanoa Ahabilille, että hänen tulisi hävetä itseänsä. Ehkä minun tulisi mennä ylös vuorelle ja istua sinne ja paastota niin pitkään, että ihmiset väsyisivät katselemaan minua siellä kuolemassa nälkään”? Ei. Ei, sitä se ei ollut.

¹⁷⁴ Vaan hän kuuli Sen, hän tunsu Sen, ja hän toimi. “Minä olen käskennyt korppeja ruokkimaan sinua. Mene sinne ylös Keritin purolle.”

¹⁷⁵ Kun tuli aika ratkaista Baalin ja Jumalan välillä, hän sanoi: “Menkää ja noutakaa uhrinne, tehkää niille mitä tahdotte ja huutakaa avuksi jumalaanne.” Ja, kun he viiltelivät itseänsä, ja heillä oli paljon lihallista, ja he hyppivät ylös ja alas ja pitivät paljon melua, hän sanoi: “Huutakaa hieman äänekkäämmin, ehkäpä hän on mennyt tekemään jotakin. Hän saattaa nukkua.” Oi, veljet!

¹⁷⁶ Sanoiko hän. “Minä uskon Jehovaan, niinpä minä voin tehdä tämän joka tapauksessa.”

Oi ei, älkää te jäljitelkö sitä! Ei, ei, älkää yrittäkö olla Elia, ennen kuin Jumala kutsuu teidät olemaan. Kyllä vaan. “Minä olen Jehovan palvelija!” Siellä oli heitä seitsemänsataa, mutta yksi heistä uskalsi tehdä sen.

¹⁷⁷ Sitten, kun hän oli paloitellut härän ja kaatanut vettä sen päälle, hän sanoi: “Herra, minä olen tehnyt tämän Sinun käskystäsi.” Näettekö? Jos kuka tahansa muu olisi yrittänyt sitä, hän olisi epäonnistunut täydellisesti.

¹⁷⁸ Sen täytyy olla inspiroitu teille! Pyhän Hengen täytyy tuoda se ja tehdä se ilmeiseksi teille.

¹⁷⁹ Se on mikä on vikana tänään. Te voitte nousta alttarille ja sanoa: “Halleluja, halleluja. Herra, minä haluan Pyhän Hengen. Halleluja, halleluja.” Ei.

¹⁸⁰ Mutta veli, sisar, kun Pyhä Henki on inspiroinut tuon Sanan teille, te tulette saamaan Sen ennen kuin jätätte istuintanne. Jokin polttaa sisällänne. Saarnaajan ei tarvitse käskää teitä tekemään sitä tai tätä, vanhat lehdet tulevat tippumaan pois, ja uudet lehdet kasvavat tilalle. Se on inspiroitu teille. Te ette vihastu saarnaajaan, kun hän saarnaa

kaikkia näitä asioita; ja sitten vastaanotettuaan tiedon Totuudesta, jos he tahallisesti kääntyvät pois” (“tahallisesti”, mitä se aiheuttaa?) “he pitävät liiton Verta, jonka kanssa heidät oli pyhitetty, epäpyhänä asiana.”

¹⁰⁷ Sallikaa minun kuvata sitä. Tässä se on. Tässä on mies, hän on hyvä mies, mukava poika. Hänet on kutsuttu, hän tuntee sydämessänsä, että hän haluaa olla sananpalvelija. Hyvä on, hän vastaanottaa Jeesuksen henkilökohtaisena Pelastajanaan. Hän on mukava poika, kukaan ei voi sanoa mitään häntä vastaan. Jonkin ajan kuluttua tulee pyhitys. Mies himoitsee, kun hän katsoo naisia, hän tekee syntiä, ja sitten, seuraava asia, hän on ehkä tupakoinut ja haluaa tupakoida. Ehkä hän tahtoo pelata uhkapeliä. Ehkä hän haluaa tehdä joitakin pahoja asioita. Hän tietää, ettei hänen tulisi tehdä sitä, joten hän sanoo: “Oi Jumala, käytä Jeesuksen Verta minuun, ja pyhitä minut.”

Ja hän tulee pyhitetyksi. Hän voi huutaa, ylistää Herraa, ja tehdä myös joitakin asioita, mennä ulos ja tehdä asioita. Muistakaa, Jeesus sanoi, että tuon tyyppisiä tulisi olemaan siellä tuona päivänä. “Moni on tuleva ja sanova, ‘Herra, enkö minä profetoinut (saarnannut)? Enkö minä ajanut ulos perkeleitä, Sinun Nimessäsi?’” Jeesus sanoi: “Minä en edes tuntenut teitä, te vääryyden tekijät.” Katsokaa, siellä he ovat.

¹⁰⁸ Tarkatkaa nyt tätä. Me olemme nyt tulossa sadasmiljoonasosa hiuksen paksuuteen, suoraan Evankeliumin terävälle terälle, joka on “terävämpi kuin kaksiteräinen miekka, erottaen toisistaan luut ja ytimet, ja on Erottaja!” Halleluja! Jumala, anna heidän ymmärtää se. “Mielessä olevien ajatusten Erottaja.” Se on Evankeliumi, Jumalan Voima. Julkituotu Jumalan Sana on Evankeliumi.

¹⁰⁹ Te sanotte: “Raamattu sanoo: ‘Se on Jumalan Sana.’”

¹¹⁰ Hyvä on julkituotu Sana on Evankeliumi. Evankeliumi ei tullut meille vain Sanana, vaan Pyhän Hengen voimassa ja ilmitulemisessa, julkituoden voiman, saaden Evankeliumin elämään.

¹¹¹ Kun minä menin Intiaan, tuli metodistikirkon arkkipiispa ja sanoi: “Herra Branham, me emme halua tietää mitään lähetyssaarnaajasta. Me tiedämme enemmän Raamatusta kuin, mitä te kaikki tulette koskaan tietämään. Me olimme kirkko ja asettuneet tänne kaksituhatta vuotta, ennen kuin te olitte kansakunta.” Niin se on. Mutta hän sanoi: “Me

olemme kuulleet, että Jumala on vieraillut luonasi, ja tuonut lahjan, joka saa tämän Raamatun elämään. Siitä me olemme kiinnostuneita.” Katsokaahan, tuo mies oli poika, eikä pojanpoika, niin kuin Daavid duPlessis sanoi. Näettekö? “Me haluamme tietää. Onko se totta?”

¹¹² Minä sanoin: “Varmasti se on totta.” Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti.

¹¹³ Huomatkaa nyt se, tuo luonnollinen seurakunta vainoaa hengellistä seurakuntaa. Nyt me siis näemme, että Juudas teeskenteli olevansa veli, ja lopulta se tuli huippukohtaansa.

¹¹⁴ Tarkatkaa nyt tätä nuorta saarnaajaa. Hän tuli sille paikalle, että hän sanoi: “Herra, minä olen katsellut naisia. Minun ei tulisi tehdä sitä. Minä olen tehnyt maailman asioita, eikä minun tulisi tehdä sitä. Minä olen tuhlannut rahojani hevoskilpailuihin. Minun ei tulisi tehdä sitä. Minä olen mennyt joka ilta elokuviin, eikä minun tulisi tehdä sitä. Minä jopa nautin karkeista kuvista, ja senkaltaisista asioista, ja minulla on pin-up kuvia huoneeni seinällä. Minun ei tulisi tehdä sitä. Ne ovat maailman asioita. Pyhitä minut, Herra!”

¹¹⁵ “Ja Herra sanoo: “Hyvä on, Minä teen sen.” Hän käyttää Jeesuksen Kristuksen Verta ja pyhittää hänet.

¹¹⁶ Sitten, kun se on tehty, hän kulkee ohitse eräänä iltana ja kuulee jotakin. Hän menee kuuntelemaan, ja hän kuulee Pyhän Hengen kasteesta, Hengellä täyttymisestä. Sitten hän katsoo sitä ja sanoo: “Voi sentään, eikö se olekin hienoa! Mutta se tulisi pilaamaan minun palvelustehtäväni, jos minä saarnaisin sitä. Se saisi äidin ajamaan minut pois kotoa. He ajaisivat minut ulos seurakunnastani, jos milloinkaan puhuisin siitä. Minun on parasta jättää se rauhaan. Mutta antakaahan, kun katson sitä. Kyllä, se on Totuus, se on Raamattu.”

¹¹⁷ Se on kuten eräs maailmanlaajuisesti kuuluisa saarnaaja äskettäin, eräs mies, joka oli kanssani Puerto Ricossa, löysi hänet polvillaan, puhumassa kielillä, Lontoossa, Englannissa; hän on voimallinen mies, eräs suurimmista evankelistoista maailmassa tänään. Ja tämä mies, hänen veljensä, joka on kanssani täällä, Hengellä täytetty mies, juoksi hänen luokseen ja sanoi: “Oi, veli, se on sitä!”

¹¹⁸ Hän sanoi: “Minä tiedän sen. Mutta katsohan, annahan, kun kerron sinulle jotakin.”

¹⁶⁷ Se, mikä on saanut seurakunnan vaikeuksiin tänään, on liian monet koulutetut saarnaajat ilman, että he olisivat syntyneet Hengestä. Miehet ja naiset pitävät järkiperaisten puheiden kuuntelemisesta Jeesuksen Kristuksen voiman ja ylösnousemuksen saarnaamisen asemesta. Se on saanut meidät vaikeuksiin tänään. Me emme tarvitse enempää korkeakouluja ja koulutusta saarnaajille. Me tarvitsemme Jumalan kutsumia miehiä, jotka ovat täytetyt Pyhällä Hengellä, emmekä jotakin jonkun kirkkokunnan ihmistekoista teologiaa. Me tarvitsemme Jumalan kutsumia miehiä.

¹⁶⁸ Mooses unohti kaiken, hän asettui aloilleen ja oli paimentamassa lampaita. Hän tiesi älykkyytensä epäonnistuneen. Hän tiesi koulutuksensa pettäneen hänet. Hän oli paimentamassa lampaita, mutta hän oli kuullut: “Ota kengät pois jalastasi, Mooses, sillä maa, jolla seisot, on pyhä maa.” Hän kuunteli sitä. Mitä se oli? Se Ääni, jonka tuo Enkeli oli puhunut, oli Kirjoituksen mukainen. Jumala oli luvannut Aabrahamille, hänen isällensä: “Minä tulen vierailemaan kansan luona sen jälkeen, kun he ovat olleet siellä neljäsataa vuotta, ja Minä tulen viemään heidät ulos väkevällä käsivarrella.” Hän tunnisti, että se oli Jumalan Kirjoitus tulemassa julki.

¹⁶⁹ Sallikaa minun pysähtyä hetkeksi. Antakaa tämän upota sisälle. Voitteko te nähdä, mistä minä puhun tänään? Jumalan Sanaa tuodaan julki teidän edessänne, ettekä te käsitä sitä. Ajatelkaa nyt Sodomaa ja Gomorraa; ja ajatelkaa Kristuksen lupausta viimeisille päiville.

¹⁷⁰ Mooses tunsin sen; se oli Kirjoitusten mukaista, se oli lupaus. Hän kuuli ja hän tunsin Sen. Jotakin tuli häneen silloin, veli, ja hän voi mennä ja tehdä sen. Hän toimi! Hän voi mennä ja pysäyttää jokaisen faaraon, hän voi kutsua vitsaukset silloin, kun hän halusi. Hän voi avata Punaisen Meren; koska hän oli kuullut, hän oli tuntenut, ja hän toimi Jumalan sijaisena.

“Minä tulen olemaan Jumala sinulle, ja sinä olet profeetta Minulle”, Hän sanoi. Ja Mooses sanoi: “Minä en voi tehdä sitä.”

¹⁷¹ Herra sanoi: “Hyvä on sitten, ole sinä jumala, ja Aaron olkoon sinun profeettasi. Mutta sinun täytyy mennä joka tapauksessa!”

¹⁷² Hän ei vain sanonut: “Hyvä on, ehkäpä minun tulisi mennä sinne ja oikaista tuo asia.”

¹⁶⁰ Minä en voisi kuvitella Nooan sanoneen: “Tiedättekö mitä? Saattaa olla, että tulee, satamaan jonakin päivänä, joten minäpä rakennan itselleni arkin. Jos se sataa, niin hyvä on, silloin minä tulen menemään arkkiin, eikä silloin mikään voi vahingoittaa minua.” Voisitteko te kuvitella sitä? Ei, sitä se ei ollut. Jos se olisi ollut niin, (oi, voikoon valitut kuulla sen nyt), jos se olisi ollut niin, niin ensimmäisen pilkkaajan kulkiessa ohitse, niin kuin Raamattu sanoo siellä olleen niitä, jotka pilkkasivat häntä, hän olisi laskenut vasaransa alas ja kävellyt pois.

¹⁶¹ Kuten miehet tekevät tänään, lähtiessään alkuun Jeesuksen kanssa; ja kun he sitten katsovat sitä ja näkevät Totuuden, he peräytyvät pois siitä. He eivät voi kestää sitä.

¹⁶² Kuten tuo huomattava evankelista sanoi, että se tulisi hajottamaan minun palvelustehtäväni. Minä en halua palvelustehtävää, jonka Pyhä Henki repisi alas. Sen tulee olla revitty. Mutta katsokaahan, se on ylpeyttä; niin paljon miestä, niin paljon persoonallisuutta. Huomatkaa tässä nyt.

¹⁶³ Nooa oli siellä ulkona pellolla, ja hän kuuli Sen, ja hän tunnisti Sen, ja hän toimi Sen mukaan. Eikä ollut väliä kuinka monia pilkkaajia tuli, hän jatkoi rakentamista.

“Nooa, sinä olet pyhä kieriskelijä.”

¹⁶⁴ “Ei se vaivaa minua yhtään.” Hän vain jatkoi rakentamista; Hän oli kuullut, ja hän oli tuntenut, että se oli Jumala. Hän arvosteli sen Kirjoituksilla, ja se oli niin. Heti hän alkoi rakentaa arkkiä, välittämättä mistään.

¹⁶⁵ Voisitteko koskaan kuvitella, että Mooses, matkallaan Egyptiin, olisi sanonut Sipporalle, vaimollensa: “Sippora, tiedätkö mitä? Minä olen viimeistellyt hieman kielioppiani, samoin kuin matematiikkaani, geometriaani ja monia muita asioita koulutuksessani. Siitä asti kuin olen siellä paimentanut lampaista, minä olen hionut ja viimeistellyt sitä. Minä tein virheen siellä Egyptissä, luulenpa, että menen sinne takaisin ja korjaan sen.” Ei, ensimmäinen vastaantuleva aalto olisi kaatanut hänet juuri siihen.

¹⁶⁶ Mitä hän teki? Hän unohti kaiken, mitä hän tiesi geometriasta ja kaiken älykkyytensä, sillä juuri se oli saanut hänet vaikeuksiin.

¹¹⁹ Hän sanoi: “Saarnaa se nyt! Saarnaa se! Tämä on tuo hetki. Sinun vaikutusvallallasi, sinä voisit ravistella maailmaa.”

¹²⁰ Hän sanoi: “Ei, minä en voi saarnata sitä. Katsohan, kirkkoni hylkäisi minut. Minä en voisi saarnata sitä. Minä en voisi tehdä sitä.” Oi, veli!

¹²¹ Ollen kerran pyhitetty ja tullut ylös ja vastaanottanut tiedon Totuudesta (katsonut Siihen ja nähnyt, että Se on oikein), ja sitten kääntynyt pois, he uudelleen ristiinnaulitsevat itsellensä Jumalan Pojan ja Häntä julkisesti häpäisevät, häveten Evankeliumia.

¹²² Paavali sanoi: “Minä en häpeä Jeesuksen Kristuksen Evankeliumia, sillä Se on Jumalan voima pelastukseksi.” Se on Jumalan Voima työskentelemässä Hänen seurakuntansa keskuudessa.

¹²³ Mutta hän sanoi: “Minä en voisi tehdä sitä.” Tämä mies sanoi: “He ajattelisivat minun olevan helluntailaisen. Minun maineeni olisi pilalla.” Oi veli!

¹²⁴ Minulla ei ole mitään mainetta. Minä ajattelen Hänen mainettansa, sitä se on.

¹²⁵ Mutta katsokaa, kuinka lähelle he voivat tulla Sitä. Tiedättehän. “Ja pitää liiton Verta, jolla hänet oli pyhitetty; asiaa, joka pyhitti hänet ja otti hänet pois maailmasta, pannakseen hänet Tänne sisälle, ja sitten hän katsoo sitä ja hänellä on tieto Siitä; kääntyä pois Siitä, eikä ole enää mitään uhria tuota syntiä varten”, sanoo Raamattu, “vaan pelokas tuomion ja tulisen suuttumuksen odotus, joka kuluttaa vastustajan. “Sillä kosto on Minun”, sanoo Herra. Hän, joka halveksi Mooseksen lakia, kuoli armotta kahden tai kolmen todistajan sanalla. Kuinka paljon suuremman rangaistuksen te ajattelisitte saarnaajan ansainneen, joka on polkenut Jeesuksen Kristuksen Veren jalkojensa alle, saatuaan tiedon Totuudesta, ja pitänyt sitä epäpyhänä asiana.” Whew!

¹²⁶ Näettekö, missä me olemme? Jeesus sanoi: “Olkaa varovaisia.” Näettekö kuinka Juudas oli? Hän oli aivan heidän kanssaan. Hän oli Eesau, tehtynä suuremmaksi sitä ajanjaksoa varten. Hän oli pettäjä, jäljittelijä, tehtynä suuremmaksi tätä ajanjaksoa varten. Tässä hän tuli, teeskennellen olevansa Jeesuksen veli. Mutta sydämessänsä, hän oli koko ajan tuon vanhan lihallisen seurakunnan kanssa, koska sinne hän myi Jeesuksen. Hän myi Jeesuksen, esikoisoikeutensa, aivan yhtä paljon

kuin Eesaukin, hernerokasta. Hän myi esikoisoikeutensa kolmestakymmenestä hopearahasta.

¹²⁷ Monet miehet ja naiset tänään ovat myyneet hengellisen esikoisoikeutensa jonkin suosion vuoksi, jonkin pienen maailman asian vuoksi, jota te ette voi koskaan voittaa, kuten naisten meikkaaminen ja hiusten leikkaaminen, shortsien käyttäminen; ja miehillä on pienet likaiset vitsinsä, savukkeiden polttaminen, jotakin maailmasta. “Jos te rakastatte maailmaa ja maailman asioita, Jumalan rakkaus ei ole teissä”, sanoo Raamattu.

¹²⁸ Minä en halua loukata teitä, mutta me olemme tulossa loppuun. Me olemme nyt nousemassa tikkaita nopeasti

¹²⁹ Näettekö kuinka se on? He tekevät sen. He ovat ennalta määrättyjä siihen. He voivat jäljitellä ja olla niin lempeitä ja nöyriä, aivan niin lähellä, kuten kristityt, niin lähellä, että se pettäisi jopa valitutkin; mutta heidän hedelmistään te tunnette heidät.

¹³⁰ Nainen shortsit jalassaan, ei ole koskaan näyttänyt kristityltä minusta. Raamattu sanoo, että “on synnillinen ja häpeällinen asia naisen leikata hiuksiansa”. Raamatussa on vain yksi nainen, joka koskaan maalasi kasvojansa, se oli Iisebel.

¹³¹ Kuinka on miehet, te miehet joiden oletetaan olevan kristittyjä, ja annatte vaimonne tehdä sitä? Jumala tulee pitämään teidät vastuussa siitä! Lihalliset sanovat,

“Minä menen ja liityn tähän seurakuntaan jos...” [Tyhjä kohta nauhassa] ...sitä Kirjoitus tarkalleen sanoo heidän tulevan tekemään, ja se on tarkalleen se, mitä he ovat tehneet. Ja sitä he tulevat tekemään, kompromisseja!

¹³² Joku sanoi: “Billy, jos sinä et lopeta tuota, sinä tulet ajamaan jokaisen pois.”

¹³³ On yksi Asia, joka ei mene pois, Pyhä Henki, koska Se on Hänen Sanansa. Ja todellinen ennalta määrätty uskovainen ei mene pois, koska Se on Ruoka hänen sielullensa. Hän rakastaa Sitä, eikä mikään voi pidätellä häntä poissa Siitä. Jaakobin tavalla hän tulee tekemään mitä tahansa, sillä hän haluaa tuon esikoisoikeuden! Hän on seisova siellä, vaikka hän menettäisi jokaisen ystävän, joita hänellä on, vaikka se

muut senkaltaiset asiat; he sanovat: “Ihmeellistä. Kyllä vaan.” Näettekö? Oi, veljet! Katsokaahan se tapahtuu sisäpuolella. Naiset tulevat jatkamaan suoraan edelleen tehden samoja asioita. Miehet tulevat menemään suoraan takaisin entiseen, kuin sika mutakuoppaansa ja koira oksennukselleen, kaikesta huolimatta. Ettekö te näe sitä?

¹⁵⁴ Katsokaahan, teidän täytyy käsittää sitten, ystävät, minkälaisessa tilassa te olette. Siksi minä sanoin, että tämä nauha on “ainoastaan seurakunnalle”, näettekö, “vain seurakunnalle”. Jos teidät on kutsuttu pimeydestä Valoon, kuolemasta Elämään; siitä muodollisesta, järkipäisestä käsityksestä, joka teillä on Kristuksesta, uudestisyntymiskokemukseen; niin, että te tarkkaatte elämänne, niin että asetatte maailman asiat syrjään ja seisotte Kristuksen puolesta mistään välittämättä; silloin jotakin on tapahtunut. Ymmärrätekö? Jokin teissä isoa ja liikkuu, niin kuin oli Jaakobissa. Katsokaahan, kun te olette painiskelleet Herran kanssa, te vaellatte sen jälkeen erilaisella tavalla. Jotakin on silloin teissä erilaista, te olette muuttuneita.

¹⁵⁵ Mutta ennen kuin se voi tapahtua, sen täytyy olla inspiroitu teille. Se ei auta, vaikka minä seisaisin täällä saarnaamassa, kunnes hiukseni tippuvat pois ja hartiani menevät kumaraan, ja olisin yhdeksänkymmentävuotias, ja te olisitte kuuntelemassa joka päivä, mutta ennen kuin Jumala tekee sen eläväksi teille, te olette yhä samassa tilassa.

¹⁵⁶ Kaksi päivää olen tutkinut tätä ja rukoillut. Näettekö? Minä sanoin: “Herra, tulisiko minun sanoa se seurakunnalle?”

¹⁵⁷ Jokin sanoi: “Sano se. Tuo hetki on käsillä. Sano se!” Minulla on tunne, että Hän vetää minut pois hyvin pian, niinpä minä haluan teidän tietävän sen!

¹⁵⁸ “Ja kukaan ei voi tulla Minulle”, sanoi Jeesus, “ellei Minun Isäni vedä häntä ensin. Oi, tiedän kyllä, että te sanotte Jumalan ja Aabrahamin olevat teidän isänne; mutta Minä sanon teille, te olette isästäne Perkeleestä”, sanoi Jeesus. He olivat uskonnollisia miehiä, pappeja ja suuri miehiä. “Te olette Perkeleestä, teidän isästäne.”

¹⁵⁹ Ja pankaa merkille Hengen hedelmät. Katsokaahan nyt, se täytyy olla tehty eläväksi teille.

¹⁴⁷ Katsokaa tuota merkkiä Vanhassa Testamentissa. Kun pasuunaan puhallettiin riemuvuoden merkiksi, aina niin ja niin monen vuoden välein, orjat vapautuivat, ja jokainen, joka halusi olla vapaa, voi lähteä. Mutta jotkut heistä rakastivat orjana olemista, joten he veivät heidät pyhäkköön ja lävistivät heidän korvansa pylvästä vasten naskalilla. Ja he olivat merkityt ikuisiksi ajoiksi, ja palvelivat aina tuota isäntää.

¹⁴⁸ Ja tänään te tulette kuulemaan Evankeliumin sanoman Totuudessa: “Te voitte nyt olla vapaat, jos haluatte”, Jumalan puhuessa teille. Mutta, kun te tulette tuolle rajalinjalle tässä, ja katsotte toiselle puolelle, ja teillä on tieto Totuudesta ja sitten te kääntyte pois, hän lävistää teidän korvanne, ja te tulette aina olemaan järkiperäinen uskovainen. Te tulette olemaan uskonnollinen ja käymään kirkossa, mutta te ette tule koskaan vastaanottamaan Pyhää Henkeä, ja sitten te tulette palvelemaan sitä loput elämänne päivistä. No niin, se on nyt pedon merkki tai Jumalan Sinetti. Ja me olemme tulossa niin lähelle.

¹⁴⁹ Katsokaahan nyt, Sanan täytyy olla inspiroitu; kuulla Se, tunnistaa Se, ja toimia Sen mukaan. Monet ihmiset tulevat kuulemaan, mutta eivät tule tunnistamaan Sitä.

Jumala tulee sanomaan: “Tämä on tuo hetki sinua varten.”

¹⁵⁰ “Minä en halua olla pyhä kieriskelijä. Minä en halua mitään siitä.” Katsokaahan, he eivät tunne sitä.

¹⁵¹ Me menemme kokouksiin, ja suuri Pyhä Henki tulee alas. Olin siellä äskettäin, kun näky tuli, ja sanottiin aivan tarkalleen, miten asiat olivat. Minä sanoin: “Tässä on tulossa nuori mies.” “Tulehan tänne”, minä annoin merkin tuolle odottajalle, “sinulla on sydänvika, ja sinä etsit...”

“Kyllä, se on tarkalleen oikein.”

¹⁵² “Näettekö tuon naisen, joka on tulossa?” “Tule tänne. Sinulla on syöpä rinnassasi, se on vasemmassa rinnassa, ja sinä olet hyvin huonossa kunnossa. Ja sinä olet syntinen etkä...”

“Tarkalleen oikein.”

¹⁵³ Ja nuo miehet istumassa, saarnaajat ja kaikki, katsovat ympärilleen ja sanovat: “Jopa jotakin!” He tulevat kokoukseen ja tarkkaavat kuinka Pyhä Henki käy läpi kuulija kunnan ja kertoo sydänten salaisuudet ja

maksaisi hänelle hänen työnsä tai seurakuntansa jäsenyyden, mitä tahansa se maksakin, hän tulee yhä tekemään sen, koska hän ei voi sille mitään. Hänen sisällänsä on jotakin, joka liikkuu, syvyyden huutaessa Syvyydelle. Siinä se on teille, hänen sisimmässään on jotakin!

¹³⁴ Katsokaahan, mitä tahansa te näette täällä ja haluatte löytää sen Raamatusta, niin menkää takaisin 1. Mooseksen kirjaan ja te näette, missä se on haudottu ulos ja mihin se on tullut. Kaikki tämän päivän henget ja liikkeet, menkää takaisin 1. Mooseksen kirjaan. Sen me olemme tehneet, todistaaksemme teille nämä asiat, jotka te näette, ystävät. Älkää unohtako sitä. Älkää antako sen mennä päidenne ylitse. Antakaa sen imeytyä itseenne. Ne ovat Jumalan asioita. Se saavutti huippunsa; ja Jeesus ennusti, että se olisi tuleva huippuunsa jälleen viimeisissä päivissä, ja se tulisi olemaan Jumalan Sinetti ja pedon merkki: kaksi hengellistä voimaa työskentelemässä yhdessä.

¹³⁵ No niin, kuka tahansa tietää, että Jumalan Sinetti on esikoisoikeus. Pyhän Hengen kaste. Efesolaiskirje 4:30 sanoo: “Älkää murehduttako Jumalan pyhää Henkeä, jolla teidät on sinetöity lunastuksenne päivään saakka.” Kun he olivat syntyneet uudestaan, heidät täytettiin Pyhällä Hengellä. Pyhä Henki on uusi syntymä, me tiedämme sen. Te olette Hengen siittämät, minä myönnän sen, mutta teidän täytyy myös olla syntynyt!

¹³⁶ Kun vauva on siinnyt äitinsä kohdussa, sillä on yhdenkaltainen elämä, kun pienet solut sen ruumiissa nykivät ja potkivat sillä tavalla. Mutta, kun se on syntynyt ja saanut läimäytyksen [Veli Branham läimäyttää käsiänsä yhteen kuvaten läimäytystä.] tällä tavalla, silloin se kiljahtaa ja tulee eläväksi sieluksi.

¹³⁷ Ja vauva voi käydä kirkossa ja sanoa: “Minä uskon kirkkoon. Minä menen ja teen tätä. Minä olen hyvä... Minä haluan tehdä oikein.” Mutta se tarvitsee Evankeliumin läimäytyksen herättämään sen, niin että se kiljuu Iankaikkiseen Elämään: ja Pyhä Henki kirkuu siinä niin kuin ei koskaan aikaisemmin. Ja sitten se on uusi luomus, se on syntynyt Hengestä. Sitten se alkaa kasvaa ja liikkua, ja sen olemus on Jumalassa; näettekö, niin kauan kuin se on vain vauva, luonnollinen vauva, sen olemus on maailmassa.

¹³⁸ Sitten, jos tämä maallinen maja hajotetaan, meillä on toinen jo odottamassa. Aivan yhtä varmasti kuin luonnollinen ruumis oli

syntymässä, siellä oli hengellinen ruumis vastaanottaakseen sen, sen syntyessä äidistään. Ja, kun se syntyy maa-äidistä, jonka kohdussa se nyt on vaikeroiden ja itkien, (oi Jumala!), vaikeroiden, tehden työtä, tullen vanhaksi ja sairauden ja kaiken ahdistassa sitä, tuo henki sen sisäpuolella odottaa pääsyä tuon virran takaiseen maahan. Se vaikertaa, vääntelee, hyppii, kyllä, koska siellä sisällä on elämä, joka elää ikuisesti. Se on ruumiissa, jonka täytyy kuolla. Ja joskus, aivan niin kuin äidin synnyttäessä luonnollisen vauvan, ja hengellisen ruumiin ottaessa sen; maa tulee synnyttämään, kun luonnollinen ruumis kuolee, tulee taivaallinen ruumis ottamaan sen sinne toiselle puolelle. Jos tämä maallinen maja hajotetaan, niin meillä on jo toinen odottamassa. Siitä syystä te unohdatte maailman asiat. Ne ovat kuolleita teille, koska siellä on tuo henki.

Tarkatkaa sitä nyt mennessämme eteenpäin, näitä kahta henkeä.

¹³⁹ Pyhä Henki on uusi syntymä, me tiedämme sen. Se on olla syntynyt uudestaan Jumalan Hengestä. Siten te olette syntyneet, Hengestä. Hengestä syntyminen, se on uusi syntymä. Hyvä on. Henki on siittänyt teidät ja sitten, kun te olette syntyneet Hengestä, te olette täytetyt Pyhällä Hengellä. Hyvä on.

¹⁴⁰ Sitten, kun nämä kaksi ovat maassa, luonnollinen ja hengellinen, niin joskus... Minä olen nähnyt tämän. Minä haluan nyt lopettaa puhumalla tästä muutaman minuutin. Luonnollisessa tai hengellisessä, kummassa tahansa... Minä toivon, että jokainen käsittää tämän nyt. Olkaa nyt niin hiljaa ja kunnioittavasti kuin osaatte.

¹⁴¹ No niin, oletteko koskaan nähneet tätä? Te näette, sen meidän kirkoissamme tänään, jopa ryhmissä, jonne me olemme erottaneet itsemme ja tehneet organisaatioita; me olemme kaikki nähneet tämän. Te näette miehen ottavan jonkun määrätyn Kirjoituksen, ja veli. tuo mies voi ottaa tuon Kirjoituksen ja saada sen elämää uudestaan, hän saa sen elämään aivan tarkalleen, niin kuin oli luvattu täällä Raamatussa. Ja joku toinen mies näkee hänen tekevän sen, ja hän yrittää tehdä sitä, ja epäonnistuu. No niin, toivon teidän nyt ymmärtävän. Hän tulee epäonnistumaan. Miksi? Kirjoitusta ei ole inspiroitu hänelle. Hän yrittää vain jäljitellä. Hän vain yrittää toimia niin. Ehkä hän oli jonkun miehen lähettämä. Ehkä joku mies sanoi: "Kyllä sinä voit tehdä saman asian." Katsokaahan, aivan niin kuin Jeesus sanoi sen tulevan olemaan

tällä tavalla. Raamattu ennustaa, että viimeisissä päivissä tulee olemaan "niin kuin Jannes ja Jambres vastustivat Moosesta".

¹⁴² Siellä seisoi Mooses ja siellä seisivat Jambrekset. Ja Mooses heitti maahan sauvansa ja se tuli käärmeeksi. Faarao sanoi: "Hei, tulkaahan tänne Jambrekset, te voitte tehdä saman asian." Ja he tekivät sen, näettehän. Mutta mitä tapahtui? Sen jälkeen Mooseksen sauva nieli heidän sauvansa. Katsokaahan, se tuotiin julki. Missä olivat heidän sauvansa?

¹⁴³ Aivan kuten yliherkkä havaintokyky: se on kuten jotakin spiritismiä. Se on kuten jotkut näistä seurakunnista, jotka uskovat lihallisesti ja ovat kaukana. He sanovat: "Sehän kuului toiselle ajalle." He ovat kokonaan ulkona. Mutta tarkatkaa, kuinka tämä henki viimeisissä päivissä alkaa jäljitellä todellista Henkeä. Ymmärrätkö? Siinä teidän vaikeutenne on tulossa. Aivan tarkalleen kuten tuo todellinen, näettekö, mutta hän ei voi julkituoda sitä, hän ei voi saada sitä pitämään, hän ei voi saada sitä kestämään. Oi Jumala!

¹⁴⁴ Ihmiset tulevat ja sanovat: "Minulla myöskin on Pyhä Henki." Katsokaa millä tavalla he elävät; se ei kestä yhdestä herätyksestä toiseen, yhdestä kokouksesta toiseen.

Se on tullut julki, heillä ei ole sitä. Jos mies tai nainen on syntynyt Jumalan Hengestä, heillä on Hengen hedelmät, he vaeltavat jumalisesti, he elävät senkaltaista elämää. Näettehän? He pysyvät poissa maailman asioista. Jumala toimii heissä ja tuo itsensä julki, ja todistaa olevansa Jumala, joka siellä työskentelee. Toinen on jäljittelijä. ymmärrätkö.

¹⁴⁵ Jäljittelyä, sitä se on ollut koko matkan, jäljittelyä. Katsokaa Ismaelia ja Iisakia; ja seurakkaa sitä koko matkan, näettekö, se on jäljittelyä. Katsokaa noita kahta profeettaa Moosesta ja Bileamia. Näettekö? Katsokaa kuinka se on jatkunut! Katsokaa Juudasta, ja katsokaa Jeesusta.

¹⁴⁶ Ja Jeesus ennusti, että tämä Pyhä Henki, viimeisissä päivissä, tulisi olemaan Jumalan Sinetti. No niin, mikä tulisi olemaan pedon merkki? Se olisi Jumalan Sinetin hylkääminen. Sillä kaikilla, joilla ei ollut Jumalan Sinettiä, oli pedon merkki. Ja, jos ne ovat kaksi hengellistä merkkiä, niin yksi niistä tulee olemaan todellinen Jumalan merkki, toinen tulee olemaan luopumus. Voitteko te nähdä sen?